

BØRNETEATER

NR. 119 • NOVEMBER 2001

avisen

Jakob Mendel er død

Vi rister en minderune over et stort teatermenneske og en fremragende formidler af børneteaterkunst

Side 4-5

Støtte tur/retur?

De principielle bølger går højt, efter at Fair Play både er blevet egensteater og har fået skåret i støtten som RBOT-teater

Side 2-3

Kære minister

Teaterprofessor Jørn Langsted giver gode råd til den kommende kulturminister

Side 3

At skrive for børn

Minikonference om dramaturgi og fortælleformer i børneteateret

Side 13

Mozart i Horsens

Børneteaterfestivalen i Horsens var atter en velorganiseret succes. Blandt tilbudene var Det Nordjyske Operakompagnis udgave af Mozarts barndomsværk, »Bastian og Bastienne« som munter og børnevenlig introduktion til operagenren. Den og ni andre aktuelle forestillinger anmeldes i dette nummer

Reportage og anmeldelser

S. 6 - 11

Foto: Carl-Erik Hesseldal

Et spil om principper og penge

Der er efterårsstorm i det teaterpolitiske landskab efter udmeldingen om næste års støttetildeling til RBOT-teatrene. Teatret Fair Play mener, at Teaterrådet i sin tildelingspolitik har handlet mod egne principper, mens rådet selv anser teatrets forbitrelse som en overreaktion

Af Carsten Jensen
Illustration:
Bob Katzenelson

Mens folketingsvalget har betydet en foreløbig pause i slagmålene omkring planerne for en ny teaterlov og de principper, der bør nedfældes i en sådan (se bl.a. de foregående numre af BTA), er der fundet nye slagmarker i forbindelse med RBOT (Det Rejsende Børneteater).

RBOT-systemet er som bekendt en amskommunalt driftsstøtteordning, der ikke er obligatorisk, men hvor alle landets amter p.t. deltager med økonomi og repræsentation i styrelsen, der tager stilling til, hvilke teatre der skal støttes – hvilket sker efter indstilling fra Teaterrådet, som vurderer det kunstneriske indhold.

Kasketter på kollisionskurs

Den direkte anledning til den aktuelle turbulens er listen over de RBOT-støttede teatre for sæson 2002-2003 (se denne), hvor det nylåede egnsteater Fair Play har fået en million kroner – mod 2,2 millioner kroner i indeværende sæson. Fair Play havde selv i lyset af sin nye egnsteater-situation søgt 1,5 millioner kroner, altså 700.000 mindre end indeværende sæsons støttebeløb – men det blev

altså rundet ned til en million i Teaterrådets indstilling, der blev fulgt af RBOT's forretningsudvalg og styrelse.

For en nøgtern betragtning ser det måske ikke helt skævt ud, at et teater, der fremover vil modtage knapt 2,2 millioner i egnsteaterstøtte fra Vestsjællands Amt, ikke også behøver (fuld) støtte som RBOT-teater, men her er vigtige principper på spil: Hvor det tidligere teaterråd kæmpede energisk for, at der kun måtte være EN (hoved)tilskudsyder pr. teater, har det nuværende teaterråd tidligere udtrykt enighed med RBOT-styrelsen om, at et RBOT-teater godt kan have flere substantielle støttekilder, for derved at få midler til rimelige arbejdsforhold og et kunstnerisk løft.

Sådanne mulige konstruktioner er blevet hilst velkommen i børneteaterkredse og i BørneTeater-Sammenslutningen (BTS), der anser det som et vigtigt politisk signal om, at der er et markant behov for et større økonomisk løft inden for område. I den aktuelle situation er det altså lykkedes Vestsjællands Amt og Fair Play at virkeliggøre en model, som RBOT og Teaterrådet har anerkendt som en vej frem, og derfor opfatter Fair Play naturligt nok den markante støtteforringelse som tilsidesættelse af en principiel beslutning. I den aktuelle sag mudres de

principielle vande så af det habilitet-problem, at formanden for RBOT'en er Erling Hugger Jakobsen (S), der kommer fra Vestsjællands Amt, som netop har gjort Fair Play til egnsteater – mens den administrative leder hos Fair Play, Michael Ramløse, tillige er formand for BTS.

Det er dog dramaturgen Biba Schwoon, der repræsenterer BTS i RBOT, hvor hun sidder i forretningsudvalget sammen med Erling Hugger. Og den aktuelle sag har naturligt nok givet anledning til teaterpolitiske diskussioner her. Enden på det hele blev imidlertid, at forretningsudvalgs indstilling om at følge Teaterrådets forslag til fordeling af RBOT-støtten blev fastholdt.

Penge eller principper

De mange kasketter snor sig altså på snedigste vis omkring et forløb, hvor BørneTeaterSammenslutningen efterfølgende har sendt en skrivelse til RBOT-styrelsen, hvori man beder dem tage stilling til det principielle i, at et teater, der har indgået egnsteater-aftale med et amt, mister en væsentlig del af

støtten fra RBOT'en.

BTS skriver bl.a. i sin henvendelse, at »BTS har haft god grund til i praksis at betragte både Teaterrådet og RBOT som forbundsfæller i disse bestræbelser (forbedringer af børneteaternes generelle vilkår, red.). Det er derfor så meget desto mere skuffende, at Teaterrådet »glemmer« at betragte en indgået egnsteateraftale på de givne betingelser som en »eksemplarisk« aftale, der af amter (og kommuner) kunne anses for et pejlemærke i kampen om bedre økonomiske vilkår for børneteateret«.

Selvom henvendelsen kan ses som en naturlig opbakning i en principiel sag om at skaffe bedre forhold til børneteaterområdet – her eksemplificeret i Teatret Fair Play, er ikke er faldet i god jord hos alle børneteaterfolk, hvor enkelte mener, at BTS har ladet

sig spænde for BTS-formandens og Fair Plays vogn i en sag, der handler mere om penge end principper...

Til det siger Michael Ramløse, at henvendelsen ikke er kommet i stand på hverken hans eller Fair Plays foranledning, og han selv først har set brevet efter at det var blevet sendt til RBOT-styrelsen.

Det bekræfter Biba Schwoon, der er initiativtager til og medunderskriver på henvendelsen sammen med RBOT-suppleant og BTS-bestyrelsesmedlem Anne Josephsen og BTS-forretningsfører Thorkild Ibsen:

»BTS' ærinde er at gøre opmærksom på den teaterpolitiske sammenhæng på et tidspunkt, hvor teaterlovsrevisionen er under udarbejdelse – bl.a. med nedlæggelse af RBOT'en som kardinalelement. Det er IKKE en opfordring til at RBOT om at ændre på Teaterrådets indstilling. Vi gør endvidere opmærksom på den

BØRNETEATER

ISSN: 0900-0291

UDGIVER:

Teatercentrum i Danmark
Suomisvej 2,2
1927 Frederiksberg C
Tlf. 35 30 44 00
Fax: 35 30 44 01
e-mail: info@teatercentrum.dk
hjemmeside:
www.teatercentrum.dk

- **REDAKTION:** Carsten Jensen (ansvarshavende)
- **LAYOUT:** Ulf Skov
- **TRYK:** Trykcentralen Fyn A/S
- **DISTRIBUTION:** Børneteateravisen (4 numre årligt) samt Den Røde Brochure (udkom-

mer i april) sendes gratis til alle institutioner, skoler og andre potentielle aftagere af børneteater. Private abonnenter betaler 98 kroner årligt. Bestilling og afbestilling foretages skriftligt til Teatercentrum. Meddelelse om adresseændring og udeblevne numre rettes i første omgang til det lokale postkontor.

BTA 120: Næste nummer udkommer marts 2002
DEADLINE: 20 februar 2002
ANNONCER: Aftales senest en uge før deadline

Redaktionen af dette nummer er afsluttet 12. november

Refusionsudvalget i arbejde

Det nye refusionsudvalg har afholdt sine første showcases i Århus 30. september og København 6.7. november – med følgende afgørelser:

Kimbri	Pænt goddag	ja
Teatro Dos Mil	Brødrene Løvehjerte	ja
Regnbueteatret	Rød eller Blå	nej
Dansabel	Elefanten der kunne flyve	nej
The Loyal Shakespeare Co.	Rosenkrans og Gyldenstjerne	ja
Søholm Park Teatret	Spøgelser i operaen	ja
Teater Tasken	Maria - Guds søn	nej
Teater Blå Fugl	Hunden der ville være hest	nej
Dance Company	La Découverte	nej

Altså en lille overvægt af afvisninger, så det kan i hvert fald ikke siges, at udvalget starter med fløjlshandskerne på eller lider af overdreven sentimentalitet. Som det bl.a. ses af afvisningen af Teater Taskens »Maria - Guds søn«, der er instrueret af Hans Henrik Clemensen, der som bekendt var medlem af det første refusionsudvalg...

Der afholdes showcase igen 9-10. februar i København og 16-17. februar i Århus. Ansøgningsfrist 1. december. Se www.teatteraadet.dk

Helsingør sagde nej

Nyskabelsen i Helsingør, Familieteaterfestivalen, blev afviklet 28-30. september med et halvt hundrede gratis forestillinger og stor tilfredshed. Der var fulde huse til de mindste aldersgrupper, mens det festival-vanen tro kneb mere med at få fyldt op til ungdomsforestillingerne. Arrangementet gentages måske til næste år – dog så nok med færre forestillinger.

Mindre sandsynligt er det derimod nok, at sundbyen i en overskuelig fremtid får sit eget egnsteater. 8. oktober vendte kommunen nemlig tomten nedad for planerne om at oprette et egnsteater med fast opholdssted i det gamle Helsingør Sommerteater og med et budget på ca. 3,5 millioner kroner årligt.

Det forlyder, at der mindre var tale om egentlig politisk modvilje end en budgetmæssig prioritering, der så til gengæld gav plads til en satsning om at gøre Toldkammeret til et regionalt spillested.

vanskelige habilitetssammenhæng for de to formand. BTS' henvendelse stopper netop ved den teaterpolitiske drøftelse med det mulige resultat, at RBOT vil henvende sig til Teaterrådet om det principielle spørgsmål. Det er selvfølgelig RBOT's suveræne afgørelse, hvilke støttebeløb de enkelte teatre skal have, og der har ikke på noget tidspunkt været lagt op til, at Teaterrådet og RBOT skulle ud og finde flere penge til Fair Play ved at tage fra de beløb, som de øvrige teatre er indstillet til.

Biba Schwoon tilføjer, at hun som BTS-repræsentant i RBOT kæmper for at opnå de bedst mulige vilkår for alle teatre, store som små – og at hendes arbejde hviler på det BTS-syn, at det er vigtigt, at det er Teaterrådet, der med sin faglige ekspertise sammensætter RBOT-støttetildelingen.

Kvalitativ afgørelse

Men HAR Teaterrådets indstilling og RBOT-styrelsens afgørelse omkring Fair Play været principiel – eller er der tale om en konkret fordeling og dermed en kunstnerisk vurdering?

Det kunne være et godt spørgsmål til Anette Eggert, medlem af Teaterrådet:

»Vi fordeler altid pengene ud fra det, vi mener er kvalitet – men ser selvfølgelig også på, hvad det enkelte teater ellers har af støtte«, siger Anette Eggert, der derfor afviser, at beslutningen kan ses som en principiel afgørelse.

Hun henviser bl.a. til, at eksempelvis Jytte Abildstrøms Teater altid været RBOT-teater, samtidig med at de har modtaget støtte fra Frederiksberg kommune – og mener i øvrigt, at Fair Play trods alt med over 3,2 millioner kroner i samlet støtte kan glæde sig over at være et af landets suverænt bedste støttede børneteatre.

Anette Eggert føler derfor, at Michael Ramløse og Fair Play har overreageret i denne sag. Noget andet er så, at RBOT-styrelsen kunne have undgået en del af balancen ved at tildele Fair Play ekstra midler fra den såkaldt udviklingspulje, som alle de optagne teatre for den aktuelle sæson kan søge penge fra. Den er på 240.000 kroner, og Anette Eggert mener i øvrigt – tør man sige principielt – at disse penge i stedet

burde indgå direkte i teatrenes støttebeløb.

Om denne pulje nu bliver anvendt som et plaster på såret, er alene op til RBOT's forretningsudvalg og styrelse. De øvrige RBOT-teatre HAR fået besked om næste sæsons støttebeløb, så pengene ER fordelt.

Goddag til Barkentins Teater

Man kan i øvrigt notere sig, at der nu er nu er ti RBOT-teatre mod sidste års ni. Og heri ligger vel også en del af forklaringen på turbulensen. Teaterrådet KUNNE jo i sin indstilling have fastholdt ni teatre, som så hver især kunne have fået et mindre løft i stedet for den udviklingshæmmende status quo. Dermed har man prioriteret kvantitet frem for kvalitet. Det mener blandt andre Carsten Witrock, der har en aktie i RBOT via sin funktion som administrator af Nørregaard & Reiches Teater.

»Hvis Teaterrådet virkelig mente noget med sin snak om større økonomisk stabilitet hos de etablerede børneteatre, burde det nok afspejle sig i form af et generelt løft til de enkelte teatre,« siger han. Måske også med en lille tanke til teaterrådsformand Lars Seeberg, der under lovrevisionssnakken på Horsens Børneteaterfestival (se side 6) spurgte, hvorfor børneteatrene dog ville affinde sig med status quo.

Det har Seeberg så selv været med til at give et svar på ved i Teaterrådets indstilling til RBOT atter engang at fastholde maksimumstøttebeløbet på 2,5 millioner kroner...

I den noget mindre dramatiske afdeling af næste sæsons støtteliste støder man for første gang på navnet Barkentins Teater, der reelt afløser DRT som RBOT-støttet teater. Baggrunden er et opbrud i det ripensiske teater DRT, hvor det mangeårige parløb mellem Morten Danckert og Ole Barkentin Lauritzen nu ophører, og hvor sidstnævnte altså har etableret sig med eget teater. Da Ole Barkentin de seneste sæsoner har stået for langt hovedparten af DRT's aktiviteter, har RBOT'en følgelig valgt at lade pengene følge manden. Om Teaterrådet så vil samle DRT op i SIN pulje, vides først i løbet af december, når støttetallene herfra offentliggøres.

RBOT-støttede teatre for sæsonen 2001-2002

Jytte Abildstrøms Teater	2.500.000 kr. (uændret)
Teater Refleksion	1.600.000 kr. (uændret)
Det Lille Turneteater	1.400.000 kr. (uændret)
Teatro Rio Rose	1.370.000 kr. (-130.000/to-årigt)
Nørregaard & Reiche	1.200.000 kr. (uændret)
Fair Play	1.000.000 kr. (-1.200.000)
Musikteatret Undergrunden	1.000.000 kr. (*)
Teater 2 Tusind	700.000 kr. (+200.000/to-årigt)
Månegøgl	750.000 kr. (+ 50.000/to-årigt)
Barkentins Teater	500.000 kr. (-250.000**)

(*) Undergrunden får formentlig tillige et projektbeløb fra Musikdramatisk pulje

(**) Barkentins Teater "afløser" DRT

Nedgangen i støttebeløb til Teatro Rio Rose og Barkentins Teater har den enkle begrundelse, at de to teatre har fået netop det, de har søgt om... Der var 22 ansøgere til de 12,5 millioner kroner.

Under Langsteds Lup

Af Jørn Langsted

Kære kulturminister. Jeg skriver det her brev til dig, selvom jeg – p.g.a. af folketings-valget den 20. november – ikke i skrivende stund ved, hvem du er, og om du hedder Elsebeth, Brian, Ester, Hanne eller noget helt femte. Jeg formoder, at du i de første dage af din embedsførelse i en nydannet regering bliver bestormet med henvendelser, hvor alle vil skamride deres køpheste og vælte deres klagesange ud over dig. Og jeg formoder også, at den type klagesange går ind ad det ene øre og ud ad det andet og kun efterlader et venligt, måske lidt anstrengt smil på dit ansigt. Så jeg vil ikke i denne omgang deltage i klagesyngernes kor. Derimod vil jeg foreslå dig nogle stikord for den kulturpolitik, der bør føres i den kommende tid.

Det primære fokus i kulturpolitikken bør være at fremme produktion af et varieret og nyskabende udbud af kunst og kultur på et dansk grundlag. Det betyder ikke, at kulturpolitikken skal være provinsiel. Den skal tværtimod netop være med til at sikre et samspil mellem dansk og udenlandsk kunst og kultur. Som danskere skal vi have muligheder for at se og opleve det bedste fra hele verden, fra alverdens kulturer og ikke kun fra main stream, og vi skal sørge for, at det bedste, der produceres i Danmark også får mulighed for at komme ud og komme i dialog med resten af verden.

Uden at bure os selv inde i en andegård, så er det imidlertid en nødvendighed, at danske erfaringer, danske oplevelsesmåder bliver formuleret kunstnerisk, og at det sikres gennem kulturpolitikken. Det bliver de ikke, hvis det kun er markedet, der råder. Danmark er for lille til at kunne regne med stordriftsfordele på kunst- og kulturområdet. Kulturpolitikken må sikre, at vi ikke kun udsættes for den kultur, der er kommercielt levedygtig. Der må gives plads til det anderledes, til mangfoldigheden og til det, der er med til at udvikle og nuancere dansk sprog, danske billeder og danske oplevelsesmåder. Kulturpolitikken har i sidste ende en demokratisk opgave at løse, nemlig at sikre opretholdelsen af offentlige arenaer, offentlige samtalerum, hvor udblik og indsyn kan udfolde sig.

Det er vigtigt, at den kulturpolitik, der skal føres fremover, baserer sig på KVALITET. Og det er svært, det her. For hovedparten af vores kulturpolitik har hidtil bygget på tradition. Vi har bygget og udbygget institutioner, og vi har givet dem offentlig støtte på en nærmest automatisk basis. Til daglig går vi rundt og bilder os selv og hinanden ind, at de etablerede institutioner også er dem med den største kvalitet. Sådan er det jo ikke, ikke altid, og ikke nødvendigvis. Kun en marginal del af kunststøtten er hidtil blevet fordelt efter kvalitetskriterier. Det går ikke længere. Vi er langt på vej ind i et stagnerende kulturliv, hvor det nye og udfordrende får så dårlige udfoldelsesmuligheder, at det gør ondt. Hvis det hele ikke ganske langsomt skal gå i stå og stagnere i vaner og traditioner, så er det nødvendigt at stille kvalitetskravet bredt til kunsten.

Og kvalitet har jo ikke nødvendigvis noget med umiddelbar publikums-succes eller bonede gulve at gøre. Det har heller ikke noget at gøre med, at det hele skal ligne det, vi kender fra verden af i går. Kulturpolitisk er der kun én vej frem, nemlig at lade armslængdeprincippet dække større dele af kunstlivet. Du må snarest sætte dine embedsmænd i gang med at tænke kreativt igennem, hvordan en sådan udbygning af armslængdeprincippet kan finde sted. Og stikordet for jer i ministeriet må være, at I skal være med, hvor det spændende sker. I skal ikke gemme jer bag ordninger og arbejdsdelinger, som måske er lette at administrere.

MANGFOLDIGHED er et andet stikord, som bør være en ledestjerne i din kulturpolitik. Der er kraftige tendenser til monopoliseringer i den internationale medie-, film- og it-branche. Men monopoliseringer foregår ikke kun ved, at firmaer øder hinanden og danner mediekonglomerater. Der foregår en helt anden monopolisering sideløbende. Nogle bestemte fortællemåder, nogle bestemte måder at vise billeder på bliver dominerende og udøver deres herredømme uanset, hvilke steder tingene produceres. Derfor består mangfoldighed i kulturpolitikken ikke kun i at sikre, at der er mange, også indenlandske producenter. Mangfoldigheden skal også fremme, at de indenlandske producenter ikke reducerer sig til reproduktionsan-

stalter for den internationale kulturindustri vurderinger og synsmåder.

Et tredje stikord bør være YTRINGSFRIHED, kunstnerisk ytringsfrihed. Som verden ser ud nu, kan der være god grund til at pointere, at en central præmis for et kulturliv i et demokratisk samfund er ytringsfrihed. Ikke alene formelt, men også reelt. Stikordet ytringsfrihed lyder jo umiddelbart som noget, ingen kan være uenig i. Men helt så enkelt er det ikke mere. Problemstillingen er på den ene front: Skal demokratiet lægge hus til ytringer, der vil afskaffe demokratiet? Og på den anden front: Skal ytringsfriheden begrænses, når stater står i vanskelige konflikt- og krigssituationer? Der er jo heller ingen grund til at lægge skjul på, at den principielle ytringsfrihed i årenes løb er blevet brugt til at fylde det offentlige rum med alskens junk. Efter mine begreber er det legitimt, at demokratiske samfund vil beskytte sig selv mod kræfter, der vil afskaffe demokratiet. Derfor bliver det principielle krav om ytringsfrihed heller ikke noget, der bare kan klæres i festtalernes retorik. Det er blevet et meget mere konkret og svært dagsordenspunkt.

Det fjerde stikord, din politik bør rette sig imod, er netop DEMOKRATISERING. Kulturpolitikken helt overordnede samfundspolitiske målsætning bør være at medvirke til den fortsatte demokratisering af samfundet. Det betyder, at kulturpolitikken må stille udfoldelses- og oplevelsesmuligheder til rådighed, der strækker sig fra selvkaktivitetens glade amatørisme til de sublime professionelle oplevelser, der får nakkehårene til at rejse sig hos en nation eller en del af den, forsamlet som publikum. Det er selvfølgelig klart, at kunsten og kulturen ikke skal være demokrati-missionerende. Den demokratiske opgave løses et langt stykke ad vejen ved at medvirke til at gøre borgerne myndige, selvstændige og tænksomme.

Kulturpolitikken er betydningsfuld, og den handler ikke kun om at fordele penge til det ene eller andet gode formål. Det er i første omgang mere vigtigt at fastlægge nogle retningslinier og styringspunkter, nogle kulturpolitiske principper.

Venlig hilsen
– og god arbejdslyst

Ph.D. i børneteater

Claus Chr. Reiche, tidligere aktiv i børneteatre som Møllen, Kaskadeteatret og Nørregaard & Reiches Teater, forsvarede sit afhandling om dansk børneteater

Af Kirsten Dahl

Danmark har fået sin første Ph.D'er i børneteater. Fredag den 21. september gik Claus Chr. Reiche med sit Ph.D.-forsvar om Teatret Møllen formelt set fra det kunstneriske arbejdslandskab som skuespiller over på de akademiske græsgange.

Dagen blev begivenhedsrig. Også udover det planlagte og forventede. Tidligt om morgenen døde skuespilleren Jakob Mendel, en af de personligheder, som har gjort en kæmpeindsats for at sikre, at Teatret Møllen er det, det er i dag. Tabet af Mendel blev fint formuleret af flere og lagde sig i øvrigt omkring dagens begivenhed som en stemme, der lydløst var med til at gøre opmærksom på dansk børneteaters – og i særdeleshed Teatrets Møllens store kunstneriske opfindsomhed og sensibilitet.

Sanselig smagsprøve

Fremlæggelsen startede utraditionelt med en skøn lille musikalsk prolog, hvor Ole Sørensen, Klaus Andersen og Claus Reiche på harmonika, saxofon og tuba gav et konkret sanseligt billede på det møde, som havde sat skub i Reiches akademiske spekulationer.

Herefter trak Reiche med refleksioner og eksempler to hovedtemaer i sin afhandling frem: Møllens kunstneriske søgen, og nogle metafiktionelle refleksioner omkring kunsten og dens vilkår. Så kom opponenterne, Stig Jarl (Teatervidenskab, Københavns Universitet), Karin Helander (Teatervitenskapliga Institutionen, Stockholms Universitet) og Jørn Langsted (Institut for Dramaturgi, Aarhus Universitet) på banen med spørgsmål til Reiches videnskabelige arbejde. Som det sig hør og bør sig var spørgsmålene nærgående, skarpt stillede og dybdybende.

At Reiche gik igennem, lå dog i luften. Især i Langsteds afsluttede indlæg.

Børneteaterspecifikt

Reiches PhD-afhandling bidrager på flere områder med noget nyt, bl.a. med nogle spændende kulturpolitiske tanker i det hovedafsnit, der handler om jubilæumsbøger. Dem lader vi dog ligge her, og tager i stedet fat i afsnittet »Teori og metodebeskrivelse«, hvor Reiche kommer med nogle børneteaterspecifikke betragtninger til den oplevelsesorienterede kommunikationsanalyse, som Jacqueline Martin og Willmar Sauter gør rede for i bogen »Understanding Theatre«.

I forhold til kommunikationen på det *sensoriske niveau* (den mellem menneskelige sanselige kommunikation) peger Reiche på »at selve starten på en forestilling, eller snarere alt det, der ligger umiddelbart forud for at forestillingens handling går i gang, udgør en vigtig fase for en forestillings mulighed for at nå sit publikum« og at netop denne fase »er helt specielt vigtig, fordi teatret her ofte sker under forhold, hvor publikum ikke har haft mulighed for hverken at vælge hvilken forestilling, der skal ses eller vælges, om de overhovedet vil se teater«.

Reiche påpeger, at startsituationen er yderligere kompleks, fordi børnene ofte kommer fra frikvarter eller timer, hvor deres energi er rettet i mange forskellige retninger, og tilføjer, at de måske i tillæg hertil kommer ind for at se teater for første gang. Og han nævner, at Teatret Møllen i forhold til denne »indslus-

greres som et inkluderende element«.

Hvad angår det *fiktionelle niveau* (hvor indholdet analyseres med henblik på at sige noget om, hvad det er for en historie, som bliver fortalt og hvilken betydning, det som foregår har) siger Reiche, at man her må spørge til indholdets gyldighed og relevans, »og specielt i forhold til børnepublikummet undersøge om teksten taler ned til eller taler med/til børnene, om synsvinklen er solidarisk og om forestillingen i den sammenhæng gør brug af elementer fra børnenes egen kultur«. Man må også undersøge, om spillet lukker sig om sig selv, eller om det åbner sig op og indbyder til dialog med sit publikum.

I forhold til Teatret Møllens forestillinger nævner Reiche, at måden at opløse helheden i dele for at finde frem til det »skjulte indhold« har været frugtbar til at knække koderne i teatrets

Den nyslåede Ph.D'er i fortiden og midt i stoffet for sin egen afhandling: Claus Reiche i en Møllen-forestilling med tuba og poesi

ning« har udviklet »en særegen dramaturgisk struktur, der tager hånd om situationer og forsøger at skabe den lyst til at være med, som måske ikke umiddelbart er til stede«.

Til det *artistiske niveau* (som har at gøre med skuespillerens evne til at udøve sin kunst og hans evne til at skabe kontakt med og virkelig se sit publikum) fremfører Reiche, at børn – og slet ikke førstegangspublikummet – ikke nødvendigvis kender til de konventioner og signaler, der hører en teateropførelse til. Og siger endvidere at: »Hele den indslusningsmetode eller dramaturgiske zoom-bevægelse, som Teatret Møllen har udviklet må altså ses som et forsøg på, på det artistiske niveau at møde børnene på en sådan måde, at teatrets gamle ritualer frem for blot at være uforståelige signaler inte-

æstetiske praksis og dermed gjort det muligt at eksponere overgribende temaer i teatrets produktioner«.

Analyserne på det fiktionelle niveau her har banet vejen for tolkninger, der har skabt meningsfulde sammenhænge, »f.eks. mellem de senere scenografiers mange hjul« i Teatret Møllens forestillinger.

Han bestod

Efter tre timer i fokus på Institut for Dramaturgi, Kasernesens, Lille Sal, bestod Claus Chr. Reiche sin Ph.D. Og med hans akademiske arbejde har dansk børneteater fået en længe savnet placering i universitetsmæssig sammenhæng.

Tillykke med det. Både til Claus Reiche og til dansk børneteater.

Af Kirsten Dahl

Dansk børneteater har mistet en af sine allermest intense og folkekære fortællere. Tidligt fredag morgen den 21. september døde skuespilleren Jakob Mendel af en hjerneblødning, kun 51 år gammel.

Jakob Mendel var en dygtig eksponent for en poetisk og dialogisk teaterstil. Mødet og samtalen var kernen i al hans teaterkunstneriske optræden. Og han var elsket af sit publikum for det. Såvel de børn og unge, han primært spillede for, som det voksne publikum, tog hans historier og hele gemyt til sig. Mendel ejede en sjælden evne til at komme i kontakt med sit publikum. Som det lune, åbne og tillidsvækkende menneske han var, havde han børnenes fortrolighed lige fra starten.

Gennem hele Jakob Mendels mere end 30-årige teaterkarriere som autodidakt skuespiller og livfuld idémager stod den lille mand på gulvet ham allertættest. Uden gran af sentimentalitet, belærende pegefingre eller kedelig socialrealisme skabte Jakob Mendel, ofte i tæt samarbejde med instruktør og scenograf Gitte Kath fra Teatret Møllen i Haderslev, som Mendel i mange år var en afgørende del af, forestillinger, der med fabulerende fantasi og intenst nærvær lod en lille intens fortælling rumme hele livets essens. Mendels forestillinger var universelle. Fokus var på livets eksistentielle spørgsmål.

Møllen anno 1982 - med Jakob Mendel forrest til venstre

Mendel (øverst) med Niels Andersen i »Smid Masken«

Når forestillingerne gjaldt de yngste skoleklasser, tog han typisk afsæt i tilværelsens randeksistenser. I særdeleshed, de svage og dem, der af forskellige årsager bukker under over for det materielle samfundslivs hårde pres og barske præstationskrav.

Randeksistenser

Om forestillingen »En biting« (for de 6-11-årige), hvor en familiefar ender med at trille rundt på landevejen med sit bistede-hjem, skrev Beth Juncker i Politiken:

»Det er en mesterlig præstation af Jakob Mendel. Suverænt fastholder han sin landsstrygerskikkelse og lader den rose, irttesatte og udfolde sin menneskelighed i samspillet med publikum«.

Inden for dansk børneteater er »En Biting« blevet en hel legende på grund af sin unikke kontakt,

Teatermennesket Jakob Mendel er død

En rigtig fortællepoet

sin dybe menneskerigdom og sin lange levetid. Forestillingen, der blev til i samarbejde med Gitte Kath i sæson 89/90, mens Mendel var tilknyttet Teatret Møllen, formåede at spille i over 10 år, sidst på Børneteaterfestivalen i Horsens i weekenden umiddelbart før Jakob Mendels død.

I forestillingen »Plejer... det er en by i Rusland« for den samme aldersgruppe er det en togtør, som, uden at hans kone vidste det, vagabonderede i stedet for at tage på arbejde, fordi en tragisk togulykke havde slået ham ud.

For de lidt større (de 9-13-årige) var det i »Et Tilfælde« langturschaufføren med kasketten i panden, smøgen i flaben og foden på speederen der folder historien om sit liv med tvillingebroderen ud. Om den skrev Beth Juncker i Politiken: »I et mod- og medspil, som ingen mestrer bedre end Jakob Mendel, sammenstykker han og børnene brudstykker af tvillingebrødrenes liv«, og Randi

Alligevel er der ingen manerer eller tomt spil for galleriet i hans præstation.

Mendels kropslige kunnen og tryllebindende fortællecharme kunne man også opleve i »SÅDAN – eller hvordan elefanten fik sin snabel«, Mendels Dario Fo fortolkning af Kiplings poetiske fabel om hvordan den lille elefantunge fik sin snabel ved den grågrønne grumsede Limpopoflod. Og som altid i Mendels teaterunivers handler forestillingen om noget relevant. Denne gang om det at være nysgerrig, det at kæmpe for en sag, og det at tænke på og hjælpe hinanden.

Mendel kunne også gå mere direkte i kødet på sit publikum med nu-tidsdramatiske sager, som han gjorde det i ungdomsteaterforestillingen »6-Timerstuen«, som

han lavede i samarbejde med Teatertruppen Replikken. Med René Foshammer som medspiller og Bo Larsen som instruktør blev det til en både hylende morsom og tikkende alvorskonfronterende farce om livet og døden – om tro, liv og moral.

»Rust«, som Mendel ikke nåede at realisere, havde samme holdningsstærke afsæt ved at handle om, hvorfor vi blindt accepterer krig og vold som løsningsmodel for verdens kriser.

Jakob Mendel havde en ganske særlig og meget charmerende evne til at komme langt med en udsøgt afslappet attitude og med et temperament, der på samme tid

fra dansk børneteaters allerførste dage. Først i Comedievognen og siden i Teatret Møllen, hvor han blandt andet spillede »Smid Masken« sammen med Niels Andersen (nu Vandrefalken) og ydede en kæmpeindsats for teatrets overlevelse.

Fra Mølle-tiden huskes Jakob Mendel også for markante præstationer i »Barnlige historier«, »Magt og afmagt« og enmands-forestillingen »Blomster til Algernon«.

I midten af 90'erne startede Jakob Mendel så sit eget teater, Jakob Mendels Teater.

Til det allersidste arbejdede Mendel intenst på de forestillinger, han var involveret i. På det teater han var tilknyttet, men også i adskillige samarbejdsprojekter. På Auktionsscenen i Århus modtog han mange roser for sin præstation som Kong Jool i forestillingen »Kong Jool« som han lavede sammen med Gruppe 38. Var det ikke for svigtende kræfter,

Mindeord

Teatret Møllen skriver ved Jakob Mendels død

Vi har mistet en ven, en elsket kollega, en enestående børneteater-skuespiller. Fredag morgen den 21. september sov Jakob Mendel stille ind. Jakob har været hårdt ramt af sygdom og fik for et lille år siden en ny nyre og var ved at få kræfterne tilbage, da han blev ramt af en blodprop, som kostede ham livet.

Jakob kom til Teatret Møllen i 1977. Her var han frem til 1990, hvor han sammen med sin kone Vibeke Illum, ligeledes skuespiller på Møllen, valgte at flytte til Århus, hvor han startede sit eget teater, Jakob Mendels Teater.

Jakob var en af pionerne inden for dansk børneteater. Som ung københavnervar han med til at starte Comedievognen, i dag et af Danmarks ældste børneteatre, hvorefter han som »gudsbenådet gøgler« blev opfordret til at komme til Haderslev for at være en del af Teatergruppen Møllen.

Her bosatte han sig, fik Vibeke, og her fødtes deres børn. Familien blev en selvfølgelig del af Haderslev.

Jakob spillede i mange markante forestillinger på Møllen: »Smid Masken«, »Folk på Komædie«, »Gøglernes Hamlet«, »Magt og Afmagt«, »George Dandin«, »Blomster til Algernon«...

Men »Barnlige Historier« var Jakobs egentlige gennembrud på Møllen. I den forestilling opdagede han virkelig sin styrke som spiller og udviklede det i forestillingen »En Biting«, som han tog med til sit eget teater. Forestillingen blev en del af hans liv – og vores og vore børns liv.

Jakob var en enestående skuespiller – nærvær, respekt og glæde for børn udløste et enestående samspil mellem spilleren og hans børnepublikum.

I Møllen satte han sig dybe og dyrebare spor. Jakob vil blive husket for sit talent, sin diskussionslyst, sit engagement, glæden ved viden, når han spillede Trivial Pursuit, glæden ved livets goder, mad, vin, motorcykler, hans sejlbåd – og ugen før sin død lærte han at fiske med flue...

Jakob blev en del af vores liv. Vi vil savne ham, mindes ham, glædes over at vi fik »tid« sammen. Vore tanker og dybe medfølelse går til Vibeke, som har mistet sin livsledsager, sin nærmeste ven, og til børnene Gedske og Laust, der alt for tidligt har mistet deres far.

Mendel i »Magt og afmagt«

K Pedersen gav forestillingen følgende rosende kritik i Børneteateravisen: »Det danske børneteater har mange og gode udtryksformer, men bedre end i Jakob Mendels »Et Tilfælde« fås det næppe«

Afslappet attitude

»Gensyn« for de unge (14 år og opefter) var med Jakob Mendel og Vibeke Illum på scenen en både gribende og fascinerende forestilling om, hvor skævt to mennesker kan gå af hinanden og først opdage det senere. I sin anmeldelse rammer Randi K. Pedersen skuespilleren Mendel på kornet, når hun skriver: »Jakob Mendel kan naturligvis sin grove rod på fingrene helt ud i kroppens uroligt roterende bevægelser og det småfagede grin, når han jokker i spinaten.

Mendel i »Blomster til Algernon«

Mendel i »En biting«

signalerede en stor blødhed og en dejlig kompromisløs uadrettet energi. Hans skælske smil, det charmerende glimt i øjet og den rå, rustne stemme, der sendte hans lune humor op fra hans runde mavedyb, kunne ikke andet end male sig i ens bevidsthed som et billede på en stærk personlighed. Mendel var ét med det, han lavede. Kunstnerisk drivkraft og gåpåmod havde han til det allersidste. Et svækket helbred bremsede ham ikke. Mendel var ikke manden, der stod af

Med hele vejen

Jakob Mendel var med

havde han også spillet den mandlige hovedrolle i den forestilling »Hr. Peder og Roselil«, som hans teater co-producerede med Svalegangen og Gruppe 38 i dette efterår.

Måske var Jakob Mendel selv lidt af en landstryger. I det ydre kunne han godt ligne lidt. I sit væsen ligeså. Glimtet i øjet, det skælske smil, den lune latter, den rustne stemme og den umiskendelige kombination af poetisk blødhed og stejlt-stædigt temperament har i al fald prentet sig ind i manges bevidsthed.

Jakob Mendel vil blive savnet. Af publikum, familie og venner, og af dem der stod ham allernærmest, Vibeke og hans børn.

Er der bistader til der, hvor Mendel nu er, er jeg sikker på, at han trækker rundt med et og glæder andre med en lille optræden i ny og næ

Mendel som Kong Jool i forestillingen »Kong Jool«

Af Carsten Jensen

Dansk børneteater er ikke andet end et falleret pr-bureau, der rejser rundt og hamrer vareprøver ned i halsen på folk, så de får lyst til at gå i teatret som voksne.

Sådan lød nogle af de barske ord i Teatertruppen Replikkens ord-gastiske »Vi venter på Godot« – Hvad venter I på?«, der blev spillet i forbindelse med den store børne- og ungdomsteaterfestival i Horsens.

Og de mange voksne tilskuer – primært teaterindkøbere og teaterfolk – lo pligtskyldigt over denne forfriskende og ligefremme beskrivelse af dansk børneteater. Vi kender jo hinanden og jargonen – og ideen med at diskutere teatrets eksistentielle vilkår over en skabelon af tilsyneladende uforberedte forberedelser til det Beckett-stykke, der aldrig kommer igang, var godt fundet på.

Forestillingen var således både vellykket og morsom. For os.

Den eneste ikke-voksne blandt publikum var en ung pige, som var til forestillingen med sin mor og tydeligvis ikke følte godt tilpas – ja, vel nærmest forulempet over den megen snak fra de to lejlighedsvis halvnøgne, omklædende mænd.

Horsens Børneteaterpris blev i år uddelt for femte gang, og 2001-udgaven gik til instruktøren og billedkunstneren Catherine Pohér – på billedet omkranset af Horsens-borgmester Vagn Ry Nielsen og festivalleder Lone Wessel – der i motivationen netop blev karakteriseres som en billedkunstner på teatrets område, og hun har gennem en snes års virke inden for dansk børne- og ungdomsteater haft en række succeser med forestillinger, som hun har tilført noget andet og uventet. Blandt den fransk-fødte Catherine Pohérs instruktionsopgaver er forestillinger for Teatret, Gadesjakket og Teatro Rio Rose, der sidste år fik en Reumert i kategorien Bedste Børneteater for to Pohér-forestillinger, »Haiku« og »Se Mig«

Noget så kommunalt

Årets Horsens-festival var i rent kommunalt regi for første gang, men som vanligt en organisatorisk fornøjelse med masser af børneteater og fagsnak

Hun var nok kommet for at se en »rigtig« forestilling, følte sig vel som eneste unge lidt som gidsel for målgruppens 8.-10. klasse – og var næppe specielt motiveret for at overvære diskussioner om kunstens, endelige børneteaters berettigelse.

Så hun sad der på første række og kiggede konsekvent ned eller

væk fra spillepladsen. Og diverte rede da heller ikke med så meget som et enkelt høfligt klap, da forestillingen var bragt til ende.

Og sådan kan man af og til få uorden i sit bedømmelsesbarometer.

Bo Larsen, den ene af de to erfarne medvirkende, var da også pinagtigt opmærksom på den lidende tilskuer på første række,

men forsikrede efterfølgende, at forestillingen faktisk stod sig fint over for et primært publikum af unge. Se anmeldelsen nedenfor.

Flere ambassadører?

Men at dansk børneteater fungerer i et ret lukket kredsløb, kom også til udtryk ved det debatfo-

rum, der indleder festivalerne i Horsens.

Man skal i hvert fald ikke komme ind lige fra gaden og tro, at begreber som RBOT, UBOT, BTS, TC, refusionsordningen osv. også bliver forklaret undervejs...

Da kulturminister Elsebeth Gerner Nielsen måtte melde forfald – hun fødte faktisk sit tredje barn,

Midt i virkeligheden

Effektfuldt teater om at stoppe op og spille fordybelsen

ANMELDELSE

Teatertruppen Replikken: Vi venter på Godot – Hvad venter I på?.

Tekst: Lotte Kjærup. Konsulent: Henrik Steen Larsen. Medvirkende: René Foshammer og Bo Larsen (AbstraXteater). Aldersgruppe: 8.-9.-10. kl.

De toppes og kævler og brokker sig ind af en kant. To skuespillere, der står og skal til og i gang med den seksogfyrretyvende gennemspilning af Samuel Becketts »Vi venter på Godot«, bliver grebet på sengen af publikum. Vi er klar. Men de er bestemt ikke. Alt flyder, intet er rigtigt til, og spillerne er endnu ikke i deres kostume. Heldigvis da. For alt er selvfølgelig iscenesat.

Lotte Kjærup har begået en begavet, stram og underholdende tekst, der parrer en aktuel diskussion med den gamle absurde klassiker. På udfordrende vis fletter Lotte Kjærup, små passager af

Becketts tekst, og filosofiske overvejelser om, hvad teaterkvalitet er for en mærkværdig størrelse, ind i de to spilleres hverdagslige samtale.

De to spillere er hinandens modsætninger. Det får teksten til at leve. Og skuespillerne bag, René Foshammer og Bo Larsen spiller løs med en timing og energi, så det er en ren fornøjelse.

Den ene, ham René Foshammer spiller, flyver og farer af sted som en løbsk fjernbetjening i det nu, han til stadighed er i tvivl om er det optimale sted for ham at være. At leve er for ham at improvisere sig frem i livets mange udbud. Nyt er for ham pr. definition noget godt.

Den anden, ham Bo Larsen er som skabt til, vil fordybelsen. Livet har ifølge ham så mange valgmuligheder, at vi ikke engang kan nå at forholde os til det, vi har valgt. »Skinnerne til det tog, vi kører i, bliver lagt, mens vi er på vej ud over afgrunden«, som han siger. Derfor ønsker han at stoppe op og mærke efter. Mærke det

René Foshammer og Bo Larsen kæmper sig frem til teatrets inderste væsen...

magiske i stilheden, for eksempel.

Provokerende godt

Mellem lyspult, ledninger, værktøj og stativer sætter de to cowboybukseklædte spillere en samtale i gang om livet og teatret. Bølgerne går højt. René Foshammers turbotravle spiller, der tripper efter at få en rolle på film eller tv, er ved at gå ud af sit gode skind af kedsomhed over den aktion-drænede Beckett-opsætning, han spiller med i. Ifølge ham ville

en fægtescene pynte gevaldigt på spillet.

Bo Larsens eftertænksomme spiller udfordrer sin flyvske makker med nærgående spørgsmål, så som: »Sig mig, hvorfor er du her egentlig, når du har så lave tanker om dit arbejde?«

Det er også ham, som søsætter de dybere tanker om teatret og livet. Og ham, som sørger for, at det bladløse Beckett-træ bliver stillet op, at de får deres vagabondkostume på, og at de får sagt

nogle af Becketts replikker.

»Vi venter på Godot – Hvem venter I på?« er et fornøjeligt og provokerende sus af godt teater. Et sus, som blafrer videre bagefter. Som et godt minde om en god energi og et veludført spil, og som en katalysator for egne overvejelser om, hvad kvalitet er. I teatret og i virkelighedens verden.

Kirsten Dahl

mens festivalen blev afviklet – var det op til kontorchef i Kulturministeriet, Jane Johansen Pade, at forsvare og fortolke intentionerne i en kommende teaterlov.

Ikke nogen nem opgave for en embedsmand, der tydeligvis var der mere af pligt end af lyst og som i øvrigt var oppe mod en formidabel panel-modstander i Michael Ramløse, nyslået formand for BørneTeaterSammenlutningen (BTS) og blot et par måneder fra at fejre sit 25-års jubilæum i dansk børneteater.

Der var dog heller ikke så meget nyt at hente denne fredag i Horsens i forhold til teaterlovsskitzen, dateret 11. januar (se de forrige numre af BTA og). Det var og er måske stadig – det var jo før valgudskrivningen – planen at at fremsætte et lovforslag i indeværende folketingsamling, og hovedmålsætningen er ifølge Pade og ministerium at styrke den professionelle teaterkunst uden for storbyerne, ikke mindst for børn og unge samt at få en præcisering af støtteformernes hensigt og en generel forenkling af reglerne om offentlig teaterstøtte.

Specielt omkring børneteater mente hun så, at lovskitzen sigtede mod flere »ambassadører« for børneteateret – nemlig de antslige teaterudvalg, der træder i stedet for

RBOT- og refusionsordning – og en sikring af børneteateret som en aktiv del af den lokale kulturpolitik.

Og så gentog hun forsikringerne om at lovfæste med målsætning og handlingsplaner, at refusionens p.t. ca. 17 millioner kroner i stats-tilskud bruges lokalt til formidling af børneteater; at kvalitetsvurderingen blot flyttes fra den nuværende Refusionsudvalg til Teaterrådet – der mod rådets ønsker tænkes enten udvidet eller laver et børneteaterunderudvalg; at Teatercentrums opgaver, specielt med den årlige festival, fremover får mere »organisatorisk power« i et andet regi, fx. kunstsekretariatet eller måske ligefrem udbydes i en form for licitation.

Ikke imponeret

Herefter var det BTS-formand Michael Ramløses tur til at undre sig over lysten til at nedlægge RBOT'en og refusionsordningen:

»Hvorfor er man så vild med at lave om på noget, der rent faktisk fungerer, i stedet for at tage fat på noget af alt det, der IKKE gør det...?« spurgte han og forudså færre penge til børneteaterområdet, hvis RBOT-pengene blot bliver en del af Teaterrådets kasse.

Og så advarede han på det kraftigste mod at nedlægge en institu-

tion som Teatercentrum, hvis drift nok finansieres af Kulturministeriet, men traditionelt opfattes som »vores sted« og »vores festival«. Han forudså, at hvis Teatercentrums opgaver blev flyttet til et kunstsekretariat el. lign., så ville det for alvor begynde at koste penge. Som det fungerer nu, leverer teatrene jo i høj grad gratis deltagelse og arbejdskraft for at få ikke mindst den store festival til at fungere inden for en økonomi, der er på kommunalt frimærkekasse-niveau.

De lokalt-baserede teatermentesker, der var til stede under debatten, og hvis interesser den skitserede teaterlov mener at varetage, var heller ikke imponeret over fremtidsaspekterne.

Kate Bryrup, teaterforeningsformand og tidligere aktiv i børneteatermiljøet, mente direkte, at »lokalpatriotismen« har det med at indsnævre teatervalget, hvor RBOT-ordningen netop har været med til at brede børneteateret ud i alle landets egne.

Det blev fulgt op af formanden for RBOT'en, Erling Hugger, (S), der mente, at der allerede VAR de gode børneteaterambassadører netop i RBOT, mens teaterforeningsmand og -børneteaterindkøber Jørgen Bo fra Svendborg direkte advarede mod at lægge

børneteater-valget ud til amterne, hvor interessen er alt for lille og kampen for at sikre gode forhold alt for stor.

Og endelig satte landets største arrangør af børneteater, Bent Jepsen fra Helsingør, fingeren på et ømt punkt: Man håber at få mere teater for de samme penge ved at lægge beslutningerne ud til teaterudvalg i amterne, men det vil koste kassen, hvis alle amterne nu hver især skal til at udvikle deres egne små Teatercentrum'er og refusionsudvalg og børneteaterambassadører...

Verdens største?

Kun Teaterrådets formand, Lars Seeberg, så de nye lov-tider i

møde med forventningens glæde – men fik også lige perspektiveret børneteaterets placering: Han kaldte det »dydig nærsynethed« at ville bevare status quo – og pegede så på, hvor få procent børneteaterstøtten egentlig udgør af det samlede teaterbudget på noget nær en milliard kroner.

Han talte om den »historiske ghettoisering«, der fastholder børneteaterområdet på et alt for lavt niveau, og opfordrede til at gå i offensiven – herunder i kampen for at få oprettet et samlande Center for Scenekunst...

Og så var det slut med den formelle snak, og der blev givet frit slag for et par hundrede forestillinger med et halvt hundrede professionelle danske børneteatre.

Atter i år blev Horsens-festivalen i flere aviser udråbt til at være verdens største børneteaterfestival, selvom man i forhold til den store festival i april er væsentligt mindre. Grunden er finurlig og enkel: Festivalen er begyndt at præsentere sig selv som verdens største STATIONÆRE festival – velvidende at de færreste medier er i stand til at fatte denne spidsfindighed.

Det lugter lidt af lånte fjer. Og så er vi i øvrigt tilbage ved indforståetheden i dansk børneteater.

Panduro i kvindeklæder

Med livets absurditet lige om hjørnet, skaber Møllens »Harry« et gribende morsomt helle i nutidens jag

ANMELDELSE

Teatret Møllen: Harry – et kammerspil for to. Frit efter Leif Panduro. Iscenesættelse og scenografi: Gitte Kath. Medvirkende: Connie Tronbjerg og Ragnhild Kaasgaard. Aldersgruppe: 9 år og op.

Harry kalder Teatret Møllen sin nye forestilling, der fortsætter teaterets tradition for at tage afsæt i berømte film og gøre dem til formidabelt teater. Sådan er det også med Leif Panduros sørgmuntre pragthistorie – kendt som »Harry og kammertjeneren« – om manden, der beslutter at leve sin livsdrøm ud. Og som får meget mere ud af sin satsning, end han i sin vildeste fantasi har forestillet sig.

Uanset alder overgiver

man sig betingelsesløst til Møllens fabelagtige teaterudgave af det stadig dybt fascinerende kammerspil om viceværtten Harry Adams, som livet ikke har været særlig stort i slaget overfor. Nu på sine ældre dage tager den gamle arbejder en dag ad gangen. Pligtskyldigt foregiver han at passe gårdsplads og bilag for en husejer, der til gengæld giver ham tag over hovedet. Men i realiteten er han stiltfærdigt ved at falde af på den.

Harry savner kærlighed og omsorg, og det beslutter han at købe sig til, da han pludselig oplever, at han takket være en mindre arv for en stund kan virkelig gøre sit livs drøm. Han anskaffer sig en kammertjener, en af de ægte med hvide handsker og fornemme manerer. For selvom rollerne i Møllens spilles af to kvinder, er der ikke ændret

Ragnhild Kaasgaards joviale, jysktalende Harry og Connie Tronbjergs fintfølede kammertjener tryllebinder med deres stjernespil store og små. Foto: Jonna Fuglsang Keldsen

på det. Så lidt som på noget andet.

Til gengæld er der lagt til i humor og i livlighed, når Ragnhild Kaasgaard

og Connie Tronbjerg tager sig af både hovedroller og biroller. Deres forrygende samspil, når de med stor finfølelse og indlevelse tegner de to vidt forskellige karakterer, den pertentlige Fabricius og den joviale Harry, er på en gang bragende morsomt og dybt gribende.

paraply og antydningen af maskulin holdning i kroppen tryllebinder deres spiltilskuerne, som i typisk Møllen-stil modtager et par direkte bemærkninger i ny og næ.

Connie Tronbjerg er den aldrende kammertjener fra et uddøende fag. En kær og rørende, tragikomisk skikkelse med luvslidt bowler, hvide handsler og sort paraply, som ængsteligt, men bestemt holder på sin skrøbelig værdighed. Klar til at præstere det sublime, fordi intet andet er umagen værd. Hun/Han er manden, der kan få en bog som serveringsbakke og et snusket viskestykke til at ligne en million, og som med sin forfinede diskretion kan ordne Harrys sammenrodede bilag, uden at

Men aldrig udleverende.

Pragtfuldt fundet på

Klædt i herretøj med hat og

»herren« opdager det.

Eller også gør han – og er godt tilfreds! For Ragnhild Kaasgaards Harry er ikke den, der lider af ube-

kvem stolthed. Når hun/han kværner derudad om kap med det rampone-rede, diminutive tv-apparat foregår det på en dialekt så ravjysk, at jeg nok skal vare mig for at lokalisere den. Men bag den underholdende talestrøm titter et poetisk gemyt frem, som matcher den romantiske, russiske ballet, der kører over skærmen, og som løfter sløret for den Harry, der ikke nøjes med at drømme om en kammertjener, men også tør realisere sin drøm.

Omgivet af Harrys beskedne ejendele, med toget larmende forbi og livets absurditet lige om hjørnet, skaber forestillingen sit eget rolige univers. Et helle i nutidens jag, hvor man med vand i øjnene oplever, hvordan høfligheden vokser til et nænsomt venskab mellem to menesker, som livet har ladet tilbage. Og løsningen, da Harrys kasse er tom, er bare så pragtfuldt fundet på af Leif Panduro.

Fabricius, kammertjeneren, engagerer Harry som sin herre, og de to ensomme sjæle kan forsætte med at nyde hinandens selskab og igen se mål og mening med det hele.

Randi K. Pedersen

Et DASK til kedsomheden

Uppercut-folkene promoverer dansen og den levende musik med energi og smittende glæde. Det er showbizz, så man griner

ANMELDELSE

Uppercut Dansteater:
DASK. Iscenesættelse: Thomas Malling. Scenografi: Jane Wessely. Musik: James Crabb og Thomas Sandberg. Koreografi: Uppercut Dansteater. Medvirkende: James Crabb, Thomas Sandberg, Risenga Mangezi og Anja Jørgensen. Aldersgruppe: 8 år og op.

Det ser både gråt og kedeligt ud, når man kommer ind i salen. Tre computerborde med tilhørende computere, en god snes plastikskraldespande, og tre jakkemænd i gråt. Hvem skulle tro, at det i løbet af de tre kvarter forestillingen varer, viser sig, at de store stationære computere er 100 procent spillbare - ikke bærbare. Og at det samme gælder skraldespandene og de medvirkendes hovedskaller og maveskind. At det ene mappedyr er en følsom harmonika, den anden en gennemført parodi på en italiensk kok - med computerens hvide ledninger som spaghetti og de røde ledninger som ketchup. Og den tredje er gjort af samme stof som beskidt rap og ren capoiara. Og så starter det hele endda udsigeligt forudsigeligt. Ankomst, præsentation af de tre mappedyr og af over-

bossens overvågende højtalerstemme. Og efter en næsten lige så forudsigelig dans - »vi går i trit og på tælling« - sætter de sig ved computerne og begynder dagens dont.

Men så stikker etablerementets smukke engøringskone sit hoved frem. Og ikke kun sit hoved. Også sin krop! Og den fordrejer ganske hovedet på Thomas Sandberg, James Crabb og Risenga Mangezi. Sandberg begynder febrilsk at slå til computerens mus. Crabb lader harmonikaen udstøde et dybfølt suk, og Mangenzi kammer over i ren disko. Fra det øjeblik lille frk. Jørgensen - med fornavnet Anja - lader sin svaber glide smægtende henover kontorets blanke gulve, er de alle tre solgt til stanglakrids.

Kønnenes kamp

Og så smider de jakkerne, og kønnenes kamp begynder. Eller rettere, drengenes kamp mod hinanden. Heldigvis har de alle tre deres speciale at slå på. Sandberg på hvad som helst, der giver lyd fra sig. Mangenzi, han tyr til den fineste brasilianske kampkunst. Og da det endelig bliver hans tur til at have en duet med rengøringsdanserinden, lader Crabb harmonikaen tale for sig. Og det

gør den godt. Rigtigt godt! Der hører vi en vred harmonika. En glad harmonika. En fnysende harmonika. En bange harmonika. En jaloux harmonika. En rasende harmonika - og til sidst en harmonika i slåskamp. Det er faktisk en prisværdig præstation af James Crabb og hans harmonika-spil.

I et hæslæsende tempo falder løjerne over hinanden, og vi præsenteres for Opera Buffo, en fægtescene frit efter Dumas, hvis det bare ikke lige var med støvekoste, en tegnefilm fra Warner Brothers, sciencefictionfilmens klichéer i lystig flæng, soldater på vej til fronten med en overgearret cheerleader i baggrunden, en ridderturning, croonere så det driver, en heftig køretur à la 50'ernes USA, og en flyvetur og...

Det er meget morsomt, og det opfylder ganske sin målsætning: at promovere dansen og den levende musik for børn og unge. Jeg kan skrive under på, at hensigten også virker på de lidt ældre. Jeg gik i hvert fald derfra med et stort smil i kroppen.

Lone Nyhuus

Skrædderen og hans bukser er både konkret og abstrakt teater. Foto: Jeppe Larris

Filosofiske bukser

Verdenen set fra tekstilhøjde

ANMELDELSE

Balsamico Express: *Se mine bukser. Instruktion: Exe Christoffersen, Francois Boulay og Lone Nedergaard. Medvirkende: Lone Nedergaard. Aldersgruppe: Fra 15 år.*

Man kan blive så glad for noget, at det er helt svært at slippe. Man kan få et godt tilhørsforhold til noget, eller opbygge en varm relation til nogen.

Lige præcis det sker for en lille, gammel skrædder: En dag dukker en fin habitklædt herre med butterfly op og bestiller et par ny bukser. I starten haster det ikke for den gamle skrædder med at komme i gang. Det er nærmest målebånd og saks, der driver værket, mens han ser trættende og nærmest falder i staver. Siden vågner han op og tager en tårn. Og pludselig sker der det, at bukserne får selvstændigt liv. Bukserne bevæger sig og benene begynder at tale sammen som var de to personer. Siden forsvinder skrædderen selv ind i bukserne og bliver til andre skikkelser. En olding og et lille barn.

Om det er drøm eller virkelighed, som står på, er underordnet. Skrædderen er blevet en anden og har knyttet bånd til bukserne. Så da den fine mand kommer for at hente bukserne, sender skrædde-

ren ham hjem igen i den tro, at bukserne ikke er helt færdige. Det nummer gentager han flere gange. Lige indtil kunden vredt siger: Gud skabte verden på seks dage. På tre måneder kan du ikke engang lave mig et par bukser. Skrædderen har imidlertid svar parat: »Se på verden - og se så på mine bukser!«

Form-udfordring

Der er med andre ord et fint, filosofisk budskab at hente i »Se mine bukser«. Formmæssigt er forestillingen også en udfordring. Nok især for de unge, 15-årige og opefter. Ikke kun fordi skrædderen er en lille dukke, som Lone Nedergaard styrer på en lillebitte scene. Men også fordi hele forestillingens måde at fortælle sig på er så abstrakt. Proportionerne passer ikke sammen. Kunden optræder for eksempel som en habitfrakke og er Goliat-stor i forhold til skrædderen. Målebåndet og saksen har deres eget liv, og i særdeleshed gør de ny bukser mærkelige ting og sager i historiens filosofiske tjeneste.

Med »Se mine bukser« skal man ville de unge en anderledes eftertænksom og rolig oplevelse.

Kirsten Dahl

Risenga Mangezi, James Crabb, Anja Jørgensen og Thomas Sandberg klar til at give dansen og musikken en på lampen. Foto: Jens Hemmel

Når mor går i sort

Overbevisende og stemningsrig
forestilling om demens

ANMELDELSE

Meridiano: Vor underfulde Verden. Forfatter, instruktør, scenograf og komponist: Giacomo Ravicchio. Medvirkende: Elisabeth Befrits og Claus Maack Bahnsen. Aldersgruppe: fra 10 år.

Med »Vor underfulde Verden« slipper teatret Meridiano ganske heldigt fra at beskæftige sig med et emne så vanskeligt og fjernt for de fleste som demens. Forestillingen har fra start til slut en dejlig dyb stemning over sig, uden på noget tidspunkt at blive sentimental og blødsøden. Og de to medvirkende, Claus Maack Bahnsen, der spiller sønnen Paul og Elisabeth Befrits, der spiller hans efterhånden demente mor, spiller deres roller overbevisende godt. Stramt, nærværende og med akkurat den energi og følelsesmæssige farve, som de for-

skellige situationer kræver. Med deres troværdige og dygtige spil tegner de et virkelighedsnært billede af en familiesituation, som både berører følelsesmæssigt og gør én klogere på demens.

Giacomo Ravicchio, der både har skrevet, instrueret og lavet scenografi til »Vor underfulde verden«, viser med forestillingen, at man ikke behøver rulle det helt vilde udstyr ud for at sætte en oplevelsesrig forestilling i værk. Med mobile sætstykker skaber de to spillere selv nye rum. Med enkle ommøbleringer af en række lyse vægge og med ganske få rekvisitter skaber de rum om til nye. Ude, hjemme, på hospitalet, i Pauls lydstudie etc. etc.

Følsom figurtegning

Vi flytter også rundt i tiden. Fra det nu, hvor Paul befinder sig i det studie, hvor han arbejder som reklamefilmsoplæser og som spea-

ker på en dokumentarserie, over minder på barndomshjemmets loft med plastikdyr, smalfilmsapparat og mors mad, til situationer i lægekonsultationsrummet og i den voksne Pauls hjem.

Pauls mors fremadskridende demens og Pauls registrering af og reaktion på det, bliver konkret og følsomt tegnet med en fin progression. Situation på situation og billede på billede bygger forestillingen en intimitet og tæthed op. Langsomt kommer vi på nært hold af et mor-søn-forholds udvikling i alle dets facetter.

Den ømhed, vrede, rådvildhed, omsorg, afhængighed og kærlighed, der er mellem dem, bliver vist i situationsspil af forskellig art. I poetiske scener, hvor Paul knyttes tættere på sin mor ved at læse det, han skrev om hende i sit gamle stilehæfte. I konfliktfyldte nutidsskud, hvor moderen blander sig i Pauls

Elisabeth Befrits som den demensramte mor i »Vor underfulde verden«

måde at tage hånd om sin egen søn i den skilsmisessituation, han er havnet i. I scener, hvor moderen møder op på Pauls arbejde og har låst sig inde i et klædeskab. Mange andre scener kunne nævnes.

Forestillingen er fra 5. klasse og opefter. For de yngste er forestillingen nok svært og fremmed land for mange. Men som oplevelse sammen med en voksen, en lærer, en voksen ven, eller en forældre er forestillingen

et fortrinligt møde. Et møde med både teatret og et forhold i livet, som det er godt at kende til og blive livsklog af.

Kirsten Dahl

Fremmelige Mozart

Med perlende triller og komisk kropssprog går Berit Melands søde Bastienne i flæsket på den utro Bastien, som Mark McLeod spiller knapt så livligt. Foto: Carl-Erik Hesseldal

ANMELDELSE

Det Nordjyske Operakompagni: Bastien og Bastienne. Et syngespil af Wolfgang Amadeus Mozart. Iscenesættelse: Nigel Warrington. Scenografi: Jessica Curtis. Medvirkende sangere: Berit Meland, Mark McLeod og Torben Fogde Larsen. Accordeon: Adam Ørvad. Aldersgruppe: 6-12 år.

I dag er der dregebands og pigebands, Børne Melodi Grand Prix, børneopera og bunker af musicals for børn. Men allerede i 1768 kunne børn opleve topprofessionel opera skrevet specielt til dem – og tilmed af én, der selv var et barn. Kun 12 år gammel skrev Mozart musikken til den finurlige historie om kærligheden mellem hyrden Bastien og hyrdinden Bastienne, der stadig næsten 250 år senere fænger hos et børnepublikum.

Man kunne ellers have sine tvivl. For hvad kan en komedie, der handler om voksnes slemme sidespring og sødmefulde tilgivelse, sige børn? Og ikke mindst

Mozarts barndomsværk som munter og børnevenlig introduktion til operagenren

moderne børn, som færdes hjemmevant i cyberspace og blandt aliens og actionmen? Nok ikke særlig meget. Måske er det i erkendelse heraf, at personerne i Nigel Warringtons børnevenlige iscenesættelse er forvandlet til store, morsomme fugle i pragen-pangfarver. Baskende og grinagtigt hoppende møver de rundt på enorme fuglefødder og med klovne-malede ansigter. Ligesom scenografiens overdimensionerede, bløde former med en kæmpemæssig fuglere-de i det ene hjørne spiller fremragende med i forløbet.

Ingen af delene overgår dog musikken. Den geniale barnekomponists sprudlende, letløbende toner taler tværs gennem århundrederne deres eget, direkte sprog til følelserne, også når det gælder børn. Desuden fremmer det kommunikationen og klæder i høj grad Mozarts musik at blive spillet på et accordion fremfor på et klaver, når det nu ikke skal være med orkester. Og det skal det ikke, hvis de tre sangere og accordionspilleren skal have mulighed for at holde

den tætte kontakt publikum, som de er så gode til. Hvilket sammen med de sjove scenearrangementer er en af opsætningens åbenlyse kvaliteter.

Behersket lydstyrke

Det er afgørende for tilgængeligheden i forestillingen, at Adam Ørvad spiller smittende livligt og smukt og efter ouverturen lige giver en kort introduktion til operaen, der også har megen talt dialog. Den magter sangerne ligeså sikkert og skægt som de synger fremragende og hvad lydstyrken angår – hensynsfuldt behersket i forhold til publikums alder og lokalets lidenhed. Her synges igennem, men ikke demonstrativt stort, så børnene får et fuldgyldigt indtryk af, hvad opera er og kan, uden at det opleves så øredøvende, at det bliver for sært og skræmmende.

Tværtimod er jublen høj og grinet fra publikum stort, når Mark McLeod indsmigrende lader stemmen klinge i forsøg at gøre sig til over for Berit Melands vimsende, sødt surmulende Bastienne med den lokken-

de, lyse sopran. Hun har nemlig fået det råd af Torben Fogde Larsens Colas med den dybe troldsmandsstemme at prøve at vinde den lidt for lystige og utro Bastien tilbage ved at lade ham smage sin egen medicin. Bastienne bilder ham ind, at hun også har fundet sig en anden elsker, og listen lykkes. Følset bliver jaloux og vender tilbage til deres lune kærlighedsrede, hvor Bastienne en tid har ligget og ruget på en sød hemmelighed. Med et kæmpemæssigt æg bliver familieidyllen omsider fuldt bekræftet.

Det er et overraskende og vellykket initiativ Det Nordjyske Operakompagni, der nu er blevet egnsteater, har taget med sin muntre og energiske udgave af »Bastien og Bastienne«. En fin introduktion til opera som genre, der fortjener at få status som førstegangs Mozart-opera-oplevelse i stedet for det store, filosofiske drama »Tryllefløjten«, der i årtier fejlagtigt er blevet anset for særlig børneegnet, bare fordi der er et par dyr med.

Randi K. Pedersen

Dansk Rakkerpak holder
godt liv i
gadeteater-traditionen

ANMELDELSE

Dansk Rakkerpak: *Lus i Skindpelsen.* Instruktion: Jacques Matthiessen. Scenograf: Christian Q. Clausen. Komponist: Mikael Fritze. Medvirkende: Niels Peter Kløft, Niels Grønne og Søren Møller Pedersen. En gadeteaterforestilling for hele familien.

Tre er i den grad én for nange. To habitklædte mænd (Niels Peter Kløft og Søren Møller Pedersen) mødes på en bænk mellem et skur og en skraldespand. Den ene er høj og tynd, den anden lille og tæt. Sammen spiser de deres medbragte mad, som svarer ganske godt til deres respektive staturer: Den tynde drikker danskvand og spiser tørre klemmer, mens

den trinde tyller øl og spiser runde smørborrer.

Siden udveksler de minder og brygger videre på en fælles drøm om at tage på fisketur til Alaska. Imaginære fiskesnører bliver kastet ud og trukket i land igen. Alt ånder fred og idyl, lige indtil en tredje mand (Niels Grønne) dukker frem bag det lille skur. Han vil tydeligvis gerne være med på holdet, men bliver på det kraftigste og korporligste holdt ude, især da det viser sig, at han – modsat de to andre – har forstand på fiskeri.

Den lille ny giver imidlertid ikke op. Han har nemlig besluttet sig for at sætte lus i skindpelsen. Opfindsomt tropper han op i den ene forklædning efter den anden, og sår efterhånden større og større splid mellem de to før så gode venner.

Rigtige venner

Alle kneb gælder

Der går selvfølgelig en tid før de to mænd opdager at skinnet bedrager. Inden de

tager cola- og popcornsælgeren i at ligne manden fra før til forveksling. Inden den krølhårede sild, som får dem til at kappes om at

være den mest potente music-star taber parykken. Og inden de får smidt betjenten med kniplen på døren. Men tilslut kulmine-

Der bliver gået til sagen og slagsmålene i Dansk Rakkerpaks nyeste gadeteaterforestilling.
Foto: Tomas Bertelsen

rer de to venners opståede fjendskab i en sand krig.

Alle kneb gælder. Et hoved bliver presset ind mellem tremmerne på bænken. Skraldespandens låg rykkes af og bruges som skjold. Dåser flyger rundt i luften. Bomber brager løs. Dræbende dynamit kaster afrevne arme og ben rundt i luften. De to venner dør og genopstår som engle, blot for at tredjemanden spender sin sidste dynamit på at skaffe sig selv en plads ved deres side.

Cirklen er sluttet. Det samme cirkus kan starte forfra igen. Alt er tabt og intet vundet. Og dog. Som publikum til en udendørsforestilling har man i næsten en time været ganske godt underholdt. Med tviligt galskab, velgjort kropskomik og en historie, som bag al sin vanvittige indpakning såmænd også er en tanke værd.

Kirsten Dahl

ANMELDELSE

Teatret på Hjul: *Historien om Solsikken.* Instruktør: Jacques S. Matthiessen. Scenograf: Carl Press. Dukker: Nadja Vanina. Medvirkende: Alexander Moukhai. Aldersgruppe: 1,5-4 år.

Kaffe i ét væk og en generende lyd af rullende kontorstolshjul. Det er groft sagt det indtryk, som Teatret på Hjuls forestilling, »Historien om Solsikken« efterlader.

Forestillingen, som er for de 1,5 til 4-årige, har problemer på alle planer. Hvad teatret i Den Røde Brochure beskriver som »en poetisk og morsom billedfortælling...med fantasi og oplevelse for de små...« er i rummet en oplevelse af en kedelig opsat historie, som falder fra hinanden fra starten af.

»Historien om Solsikken« handler om en mand, der vågner i sin kvistelighed og som efter morgenrutinerne – tandbørstning, morgengymnastik, kaffebrygning og fodring af fugle og dyr – finder et solsikkefrø i fuglefrøsoen. Manden sår frøet i sin altankasse, vander det jævnligt og en solsikke spirer frem. Forskellige dyr og insekter støder til og saboterer sol-

Kedeligt kontorhjulsteater

Det knirker fælt med ide, opsætning og spil i Teater på Hjuls bud på teater for de allermindste

Det kan godt være, at solsikken er flot, men der mangler gødning og grønne fingre i forestillingen

sikkens vækst. Men til sidst skyder en frodig fuld udsprungen solsikke op.

Den meget elementære historie kunne måske have været blevet til en fin lille oplevelse. Men som den fortælles her, bliver den en rodet oplevelse, fyldt med dødvande og valg, der virker misplacerede og uforståelige.

Dræbende kaffe

Det virker for eksempel helt forkert, at spillet næsten udelukkende foregår inden for tagscenografiens lille kvistvindueareal. Paradoksalt nok var det også det lille indledende spil med tøjkatten, der dukkede op på tagryggen og baskede med sin hale og slikkede sig, som børnene faldt for.

Når spillet kort efter indsnævres til at foregå i tagvinduet, dør det. Det bliver reduceret til, at en meget venlig Alexander Moukhai, der sidder på en kontorstol, som vi ikke kan se, men tydeligvis høre, mildt og smilende fortæller en meget lidt fantasi-appellerende historie og indimellem kortvarigt spiller med

små handskedukkedyr.

Ud over lyden af kontorstolhjulene generede det mig også, at transistorradioen åbenlyst manglede batterier og alligevel spillede. De to ting kunne teknisk set ret enkelt have været løst.

Små børn lever meget sandsynligvis med, at voksne omkring dem ustandseligt drikker kaffe. Men at bygge kaffedrikkeri ind i spillet som en jævnlig pendulfart til og fra vindueslugen, virker dræbende i længden.

Spillet med de små handskedukkedyr virker af enten ingenting, eller direkte malplacerede. Hvorfor æder katten for eksempel ikke musen, i stedet for på skrømt at jage den og bag efter side om side med den sidde og se på solsikken. Pyt måske med det naturstridige, men når det, som her, er helt uden dramatisk idé, er den gal. Endelig virker slubbilledet, hvor den store solsikke skyder op af altankassen, helt umotiveret.

Små børn skal også have det ypperste. Det får de ikke i »Historien om Solsikken«.

Kirsten Dahl

Opgejlede tøsebørn

Der er godt fyr i Loyal Shakespeares nye kvindelige komik-kanon, der skaber fornyelse i mandekonceptet

ANMELDELSE

The Loyal Shakespeare Company: Kong Lear. Af William Shakespeare. Iscenesættelse: Jan O. Mogensén. Kostumer: Laila Drisgaard. Medvirkende: Signe Allerup, Heidi Petersen og Pernille Lyck Christensen. Aldersgruppe: Fra 14 år og op.

Tre godt opgejlede tøsebørn i bindebluser og bare maver er de loyale Shakespearedyrkeres nyeste udspil. En fremragende idé viser det sig.

For det første opleves det som en forrygende fornyelse af et mandekoncept, hvis larmende lalleglade og ret underholdende fortolkninger af Shakespeares dramaer - men sært nok ikke af hans komedier - længe har vakt jubel. Men som man efterhånden har set så mange gange, at forestillingerne ikke længere kan læne sig op ad overraskelsesmomentet.

For det andet - og det er det afgørende for et sjovt og seværdigt resultat - har alle tre medvirkende, Signe Allerup, Heidi Petersen og Pernille Lyck Christensen, store evner og mod til at fyre hele komik-kanonen af. Med kroppen i konstante omdrejninger og beherskelse af et fuldstændig formidabelt lydregister kaster de sig uden forbehold ud i den mest grovkornede farcestil.

De magter de det meste fra kvindevin til gokkende høns og alverdens andre dyreløse. Og selvom de i længden skriger for meget,

er det næsten lige så skægt, som når de hølver sjoforter og latrineære vitser af sig i rask tempo.

Som optakt til historien om den gamle, ærværdige Kong Lear, der er træt og ønsker at træde tilbage, flintrer hans tre døtre rundt og kontakter publikum med tilråb og kommentarer. Lynende sikkert kører de med klatten og ved præcis, hvor meget fart der skal på, for at den virker. Mens skrigstemmerne mishandler vores øregange, får bl. a. tidens udbredte modeldrømme, så målene passer. Deres veloplagte satire har ingen hellige køer, men slagter hele bundtet af overfriske tv-værter, ugeblads-horoskoper og sex- og for-dummelses-kulturen.

Træt af teenagedøtre

Men ikke nok med det. Udover de hårdtpumpede farceumre er de medvirkende og deres assistenter - bl. a. en dukke og en småskluderlig hund! - vældig gode til ved hjælp af en simpel fortællestil at holde den basale historie i gang.

Lear vil gerne dele riget og magten mellem sine tre døtre, men det er ikke så ligetil, når især de to ældste er betydeligt mere intriganter, end deres flinke, upædagogiske far har forestillet sig. Han har tænkt at dele landet op efter, hvor højt døtrene elsker ham, og ved at lyve om deres kærlige følelser, så det sprøjter, får de ondskefulde strigler hurtigt delt riget mellem sig. Mens den autonome lil-

lesøster og yndlingsdatter får tildelt en grillbar på Læssø, hvortil hun er blevet forvist af sin egen far.

Det er naturligvis også sket ved storesøstrenes udspekulerede mellemkomst, og det er let at forstå, hvorfor stakkels gamle Lear bliver mere og mere træt af at være far til teenagedøtre. Forvirret bliver han også. Så efter at have forvist sit yngste barn, der dør af det, havner Lear på en voldelig, sociale glidebane, hvorfra det går direkte nedad til rablende sindsyge og almindelig uorden.

Shakespeares skuespil har naturligvis et hav af roller, der her er skåret ned til nogle få, som alle spilles af de tre morsomme kvinder. Det gælder også Kong Lears legitime søn, der optræder med barnlige dinglevanter i snor ud af ærmerne. Et sjovt påfund, men ikke så opfindsomt iscenesat som slutningen, hvor personerne først beretter om, hvorfor de dør og derefter gør det - på tid!

En grim, okkergul væg med mange låger udgør hele scenografien. Den visuelle underholdningsværdi må skuespillerne derfor selv tage vare på - stort set uden andre hjælpemidler end sig selv og hinanden. De klarer det strålende og med en hel del mere disciplin og en langt mere sikker timing end kompagniets mandlige medlemmer hidtil har kunnet præstere.

Randi K. Pedersen

Kys fisken: Torkil Lindebjerg på slap line i »Stoneface«

Mime med mislyde

Der er gode øjeblikke, men det knirker og knager også gevaldigt i BaggårdTeatrets stumfilmsteater

ANMELDELSE

BaggårdTeatret og Teater TT: Stoneface. Dramatisering: Brian Joyce og Torkild Lindebjerg. Instruktør: Brian Joyce. Scenograf: Poul Fly Plejdrup. Komponist: Jens Tolsgaard. Medvirkende: Torkild Lindebjerg og Jens Tolsgaard. Aldersgruppe: 6-12 år, samt familieforestilling.

Kunsten at få et mimisk udtryk til at se autentisk, troværdigt og poetisk ud, er hamrende svært. Lindebjerg har flere gange før vist, at han mestrer den evne. Med stor sensibilitet og musikalitet endda.

Denne gang, i BaggårdTeatrets »Stoneface«, går han desværre ikke rent hjem. Og det er ikke blot hans Stoneface-figur, der er problemer med. Flere andre ting i forestillingen slår knuder og sprækker. Der er klumper i både historien og iscenesættelsen. Hvor det optimale ville have været en klar og kraftfuld suppe, grumser for mange gentagelser og for mange bolde i luften den ultimative oplevelse.

Med »Stoneface« vil BaggårdTeatret fortælle historien om den berømte stumfilmstjerne Buster Keaton som en stumfilm i teatret.

Titlen Stoneface - stenansigt - refererer direkte til Buster Keaton. Det er ham, Torkild Lindebjerg frem for alt forestiller. Og med Keaton er det historien om den lille mands søgen efter en plads i livet, Lindebjerg spiller.

Forestillingen byder på mange fine og overraskelsesfyldte scener. Startbilledet, hvor Lindebjerg med en slowmotionagtig kolbøtte bakker ind på en let røgsløret og lilla belyst

nowhere-land-scene til lyden af et langsomt tøffende tog. Scenerne, hvor Lindebjerg kysser en kæmpesk, sluger livlige æg, og springer stuntagtigt gennem huller og luger, tegner alle med musikalitet, ekvilibristisk fysisk kunnen og megen poesi, hvordan den lille ydmyge mand går til livet med sørgmodighed, gåpåmod og glæde.

Disharmonier

Inspirationen fra stumfilmen er mærkbart tilstede. I lyset, stemningerne og i 20'er-tøj. Og påvirkningen kommer direkte på scenen i en fin sekvens, hvor Stoneface spiller sammen med og ligefrem får evner til at styre, hvordan at en kopi af ham selv på en afspillende stumfilmstrimmel af en kærlighedsfilm skal agere.

Men der bruges for mange enslydende og gentagne scener til at fortælle om Stoneface. Lindebjerg virker ikke altid lige »uskyldig«. Til tider sniger der sig noget »unaturligt« spillet ind i hans optræden. Og når spillets anden medvirkende, musikeren Jens Tolsgaard dukker op, får spillet en mislyd. Tolsgaards figur er en person, der har nok i sig selv. Han bringer det sociale aspekt på banen og skal byde Stoneface modstand. Det gør han også ved koldt at afvise alle Stonefaces forsøg på tilnærmelser. Men i samspillet mellem de to er der en generende disharmoni, som ikke hører de to spilleres roller til.

I mange momenter er »Stoneface« altså både smukt, rørende og flot ordløst teater. Men som helhedsoplevelse hører forestillingen ikke til de overbevisende store. Desværre.

Kirsten Dahl

Signe Allerup, Pernille Lyck Christensen og Heidi Petersen har modet og evnerne til at fylde klassikeren »Kong Lear« med forrygende, kvindelig komik. Foto: Per Irgens

Specielle tilbud i 2002 fra Odsherred Teaterskole

TEAM-building – 2 døgns kursus.

Med fokus på det enkelte teaters arbejdsgange, ansvarsområder, personalepolitik, samarbejde mellem de faglige grupperinger, bliver teatret "plejer" taget op til revision. Der er afsat 3 perioder i året løb – ring og hør nærmere.

Underviser: Hans Raunsø, cand. pæd. psych.

Samlet pris: Kr. 20.500 inkl. overnatning i enkeltværelse, fuld forplejning, lokaler, kursusmateriale og undervisning. Hvis der deltager mere end 6 personer, kommer der et tillæg på kr. 700 pr. person.

Få styr på mål og handling – 2 døgns kursus

Teatret mål, organisation, handlingsplan og virksomhedsplan. Der er afsat tre perioder i årets løb – ring og hør nærmere.

Underviser: Bente Bastrup cand. pæd. arbejdspsykolog og forfatter af flere bøger i virksomheds-

Samlet pris:

organisation.

Kr. 20.500 inkl. overnatning i enkeltværelse, fuld forplejning, lokaler, kursusmateriale og undervisning. Hvis der deltager mere end 6 personer, så kommer der et tillæg på kr. 700 pr. person.

Besøg teaterdoktoren!

Er forestillingen gået i hårdknude? Kan I ikke rigtig få slutningen – eller starten til at fungere?

Er der bare et eller andet, der ikke fungerer i den forp.... forestilling? Så tag forestillingen med til Odsherred Teaterskole og anbring den på teaterdoktorens bord.

Vibeke Wrede Stiller sin analytiske sans, skarpe blik og lange erfaring til rådighed.

Tid for konsultation aftales med Odsherred Teaterskole.

Samlet pris:

Kr. 9.000 inkl. en overnatning i enkeltværelse, fuld forplejning, konsultation og hjælp til opstilling og nedtagning i et vist omfang. Ved deltagelse af mere end 5 personer tillægges kr. 350 pr. person pr. døgn.

KURSUSOVERSIGT 2002 (foreløbig)

Februar

3. til 5. feb. "Man har et standpunkt ..." Symposium om Egnsteatre og små storbyteatre
Det er 21 år siden egnsteatrene blev "lovlige". Vi sætter fokus på den udvikling, der er sket siden 1980.

Nærmere information vil blive udsendt til teatrene.

I samarbejde med Foreningen af små Teatre og BørneTeaterSammenslutningen
Ca. 3.500

Pris:

22. til 24. feb. Det selvfølgelige bliver selvfølgeligt - modul 1
Kursus i instruktion.

Målgruppe: Skuespillere, dansere og instruktører

Underviser: Vibeke Wrede

Pris: kr. 3.000

Marts

5. til 6. marts Få styr på din hjemmeside - WEB kursus
Målgruppe: Alle med interesser for at kunne oprette og redigere på deres hjemmesider.

Undervisere: Jacob Milthers og Thomas Langkilde, Mico Data.

Pris: Kr. 3.500

18. til 24. marts Skuespilleren, tekst og stemme.

Målgruppe: Skuespillere, dansere og instruktører - begyndere og for dem, der kun har været en enkelt gang på Nadine Georges kurser

Underviser: Nadine George

Pris: Kr. 5.000

Maj

2. og 3. maj Kort til PC én - lær at udnytte de muligheder programmerne tilbyder dig.

Målgruppe: Alle brugere af en PC'er., der har lyst til at lære til mere.

Underviser: Jacob Milthers, Mico Data.

Pris: kr.2.500

10. til 12. maj Det selvfølgelige bliver selvfølgeligt - modul 2.

Pris: Kr. 3.000

13. til 14. maj Arbejds miljø Kursus - modul 1. Lovpligtigt.
Målgruppe: Teatrenes sikkerhedsrepræsentanter og ledere.

Underviser: Phillip Maleschyn.

Pris: Kr. 3.250

21. til 31. maj Skuespil foran kameraet

Hvordan forbedrer jeg mine chancer ved castings? Hvordan forbereder jeg en optagedag? Hvordan optimerer jeg mine resultater foran kameraet?

Målgruppe: Skuespillere.

Underviser: Lene Beyer og Robert Spitz/Michael Seyfried.

Pris: Kr. 8.500

Juni

10. til 11. juni Arbejds miljø Kursus - modul 2.

Pris: Kr. 3.250

12. til 16. juni Det selvfølgelige bliver selvfølgeligt - modul 3.

Kursus i instruktion - fra teori til gulvet.

Underviser: Vibeke Wrede.

Pris: Kr. 5.000

17. til 27. juni "Hvide nætter" Workshop med Jurij Alschitz

Arbejdet med dramatisering og med dialog..

Workshop med den russiske instruktør og teaterpædagog Jurij Alschitz, der har bragt Stanislavskij metoden ind i det 2100 århundrede.

Målgruppe: Skuespillere og instruktører

Undervisere: Jurij Alschitz, Grete Sneltvedt.

Pris: Kr. 8.500

August

29. juli -9. aug. MEDEA

Workshop med Nadine George og en instruktør (under forhandling)
Med teksten fra Medea skal der arbejdes med monologer, dialoger, kor - såvel individuelt som i grupper.

Målgruppe: Skuespillere og dansere, der tidligere har deltaget på et af Nadine Georges kurser.

Underviser: Nadine George og en instruktør

Pris: Kr. 8.000

11. til 24. aug. Det kreative spil

Workshop i Mike Leighs Metode

Målgruppe: Skuespillere, instruktører, filminstruktører, producenter

Underviser: Paul Clements rektor, instruktør og teaterpædagog.

Pris: kr. 7.500

NR. 119 · NOVEMBER 2001

Foto: Peter Manscher

Hele den tyrkiske musik

Fire unge tyrkiske skuespillere. En dansk instruktør. En tyrkisk komponist. En dansk scenograf. Penge fra det danske teaterråd og blankbåndsmidlerne. Tyrkisk spilleglæde og musikalitet. Dansk know-how og koncept. En måned i Ankara. En måned i København. Og så...

Af Søren Ovesen

En ganske særlig børneteaterforestilling har set dagens lys til glæde for tyrkiske og danske børn i Danmark. Og for tyrkiske børn i Tyrkiet.

Eventyret om den kloge dronning er i Jacques Matthiessens dramatisering og instruktion og i Pia Maanssens scenografi blevet til »AKILLI, DAHA AKILLI, DAHA DAHA AKILLI« eller på dansk: »Klog, mere klog, mere klog«.

Premieren finder sted i Teatret Zeppelins lokaler i København 30. november, men de, der har smugkigget siger, at det tegner rigtig godt, også selvom man ikke forstår et ord tyrkisk, for det er det sprog, der spilles og synges på, og deri ligger selve ideen: At give det tyrkiske børnepublikum og deres forældre (der bor mere end 50.000 her i landet) en oplevelse af høj kunstnerisk standard, noget vi er gode til i Danmark, og som det tyrkiske børneteater – skuespillere og instruktører – har set på med misundelse, og som det gerne vil lære noget af uden at blive belært.

Med på festival

Efter premieren finder den afgørende og væsentlige præsentation sted på forårets børneteaterfestival i Lyngby til april. Her bliver der lejlighed til at møde det spændende projekt og eventuelt købe det til sin skole, sin institution, sit bibliotek, og tilbyde det til en forhåbentlig blandet tilskuerskare. For en gang skyld vil det være de tyrkiske børn, der er på hjemmebane og kan oversætte og forklare, når deres danske sidekammerat – trods forestillingens billedmæssige tydelighed – hviskende spørger »Hvad siger de?«

I mellemtiden vil »AKILLI, DAHA AKILLI, DAHA DAHA AKILLI« kun kunne opleves på et lille teater i Ankara, hvor man med spænding

imødeser, hvad dette banebrydende Assitej-projekt har resulteret i.

For tyrkisk børneteater, repræsenteret af tyrkisk Assitej, ses dette samarbejde som en chance for at for at få sat fokus på børneteateret som selvstændig udtryksform. Noget der hidtil har været undervurderet og i den grad underprioriteret i Tyrkiet. Det traditionelle tyrkiske børneteater er ofte præget af store, larmende, pjattede eller sødladende forestillinger, hvor det underholdende er det eneste gyldige parameter. Hvilket står i stærk modsætning til den danske »tradition«, der i lige så høj grad vægter indhold og form. Hvor vi her i landet er af den opfattelse at intet emne, ingen historie er for svær, selv for mindre børn, blot det formidles med nænsomhed og forståelse for barnet begrebsverden og intellektuelle og følelsesmæssige spændvidde, er man i Tyrkiet ofte meget tilbage for noget der blot ligner alvor. Børn betragtes i denne forbindelse som en slags nuttede tøjdyr der skal dikkes, og i hvert tilfælde ikke udfordres.

Doktor i børnekultur

Lyder det højrøvet?

Sådan er det ikke hverken ment eller tænkt. Og det er da heller ikke noget vi danskere på tyrkernes vegne har formuleret. Faktisk kommer skudsmålet fra vores vigtigste samarbejdspartner, Tülin Saglam. Hun er doktor i børnekultur på et statsligt universitet i Ankara og er medlem af styrelsen i Tyrkisk Assitej.

Vi må som danske teatermennesker ydmygt kaste os i støvet for den rigdom af dans, musik og sprudlende livsglæde – også når det finder sted på en scene – som vore tyrkiske kollegaer er begavet med.

Sammen kan vi.

Søren Ovesen er medlem af Batida og idemand til samarbejdet.

Mødet med børnene

Fortællinger i fokus på minikonference under Børneteaterfestivalen i Århus

Af Kirsten Dahl

Genkendelse og genklang er nøgleord, når jeg skriver dramatik for børn. For mig handler det om at mødes med børnene i en følelsesmæssig genkendelse. Min intention er at invitere børnene inden for i min verden af almen menneskelige historier. Det, jeg synes, jeg kan dele med børnene, er verdener med magiske væsner, verdener med fantasi og magi. Verdener, der udvider virkeligheden og bryder grænser for virkelighedsopfattelsen.

Ann Sofie Oxenvad er den første oplægsholder på den minikonference om dramaturgi og fortælleformer inden for børne- og ungdomsteater, som blev afholdt i slutningen af efterårsferien i forbindelse med den Børneteaterfestival i Århus, som Børnekulturhuset i Århus arrangerede i samarbejde med Kulturhus Århus og Foreningen af Danske Dramaturger. Oplægget har hun delt i to, fordi hun både er dramaturg (med egne skrivelser og overvejelser om arbejdsprocessen med at skrive for børn) og dramaturg (med børneteatererfaringer som publikum).

Dramatikerdelen får mest plads:

Det er ikke de voksnes konflikter, jeg arbejder ud fra som børneteaterdramatiker. Jeg deler ikke det tilbageskuende livsreflekterende med børnene, fordi jeg mener, at børn lever livet forlæns – i nuet og fremtiden. Og det er heller ikke børnenes aktuelle virkelighed i en ydre og umiddelbar genkendelighed, jeg prøver på at genspejle.

Ann Sofie Oxenvad fortæller, at oplægsopgaven på positiv vis har krævet, at hun fik tænkt igennem på baggrund af hvilke erfaringer, antagelser og tanker, hun skriver for børn.

Børneteaterdramatiker blev hun tilfældigt og på opfordring fra Børneteateret Filuren i Århus, som hun i dag nærmest er blevet en slags husdramatiker for.

Avancerede fortællere

Der er ingen begrænsninger for, hvad man kan skrive om for børn. Men i forhold til det følelsesmæssige er børn meget »let antændelige«, alt er første gang, fordi de ikke har lært sig gennem erfaringer.

gen. Derfor skal man tænke i at være varsom med at arbejde med de store følelser. Man skal udvise stor varsomhed med virkemidlerne. Børn kan eksistere i to virkeligheder på én gang. De er i teatrets virkelighed, mens det står på. Men de ved samtidig godt, at det er teater, de ser. Virkeligheden har mange dimensioner. Børn er meget dygtige til det. Og de er meget avancerede fortællere. Der skal jeg leve op til dem. De har en stor forståelse for troværdigheden i den logik, fortæller Ann Sofie Oxenvad.

Hun mener, at man kan bygge historier op på alle mulige måder for børn. Der er ingen dramaturgi, der egner sig specielt godt til børn:

Mit udgangspunkt er, at det skal være dramatisk i egentlig forstand, at det skal være en her og nu situation spændt op i dramatiske momenter. Og børn er hedonistiske oplevere – ligesom mig selv – de søger lyst og nydelse, pointerer Ann Sofie Oxenvad, der også understreger vigtigheden af, at børn bliver tændt og udfordret af sproget i et stykke: »Sproget er sanseligt konkret«.

Ingen begrænsninger

Fortælleformerne er mangfoldige og varierede i børneteateret, er Oxenvads erfaring som dramaturguddannet. Modsat meget voksenteater er børneteateret ikke bundet til naturalismen.

Arven fra Brecht er tydeligt – og forståeligt – tilstede. Det, at en person går ind og afbryder fiktionen er hensigtsmæssigt, fordi det giver et nærvær.

Børneteater kræver ifølge Oxenvad et særligt nærvær, og det didaktiske element i det episke teater, det samlende og kommenterende, giver dette nærvær. De magiske poetiske universer, hvor en lille situation rummer hele verden er en anden fortælleform. Her fortæller forestillingerne sig med en slags situationsdramaturgi.

Og psykologisk realisme er en tredje. Den fortælleform ser Oxenvad ofte i forestillinger for unge om alkohol, incest og kriminalitet. Advarselsforestillinger, kalder hun dem og undrer sig: *Hvorfor kan ungdomsforestillinger ikke arbejde med den samme udvidelse af*

”
På tværs af medier og fremtrædelsesformer kan kunsten og kulturen give mening i et menneskeliv.

Det er afgørende at brugeren oplever et kvalitetsindhold, der udvikler vedkommende som menneske

fortælleformerne som forestillingerne for de yngre? Hvorfor ikke tale til hedonisten og lysten her?

Oxenvad sluttede sit oplæg med at ridse nogle antagelser af kunstpædagogisk art om det at skrive for børn op.

Hun pointerede, at man som børneteaterdramatiker ikke kan påstå, at man skriver for sig selv. Man skriver for børn, og det er af flere grunde et særligt ansvar. Det kan sætte aftryk for livet. Og børn har ofte ikke selv valgt det teater, de ser.

Tøjring af kaos

Konferencens anden oplægsholder, Karen Rais-Nordentoft, festivaldirektør for kort- og dokumentarfilmfestivalen Nordisk Panorama i Århus, viste små smagsprøveklip på nordiske film for børn og unge og lagde nogle kriterier op for sine udvælgelser. Frem for sødsuppe-underholdning, rent emneorienterede problemfilm og løftede pegefingre går hun efter visuelt udfordrende film, der gerne vender op og ned på tingene, og som ikke bekræfter børn der, hvor de allerede er.

Og endelig talte Bente Buchhave, bibliotekskonsulent i Biblioteksstyrelsen om betydningen af formidlerens engagement for barnets lyst til at engagere sig.

Bente Buchhave lagde ud med at understrege vigtigheden af, at man holder fast i det egentlige; i indholdet og

børnene. Med henvisning til Bergstrøm, talte hun om, at kunsten er en nødvendighed for at kunne tale om kultur for børn:

På tværs af medier og fremtrædelsesformer kan kunsten og kulturen give mening i et menneskeliv. Det er afgørende at brugeren oplever et kvalitetsindhold, der udvikler vedkommende som menneske. Kunsten og kulturen kan åbne mulighedernes univers, det kan være de pæle man tøjrer kaos ved – og det kan være torvet, hvor mennesker mødes, oplever sammen, og genindfører dialogen.

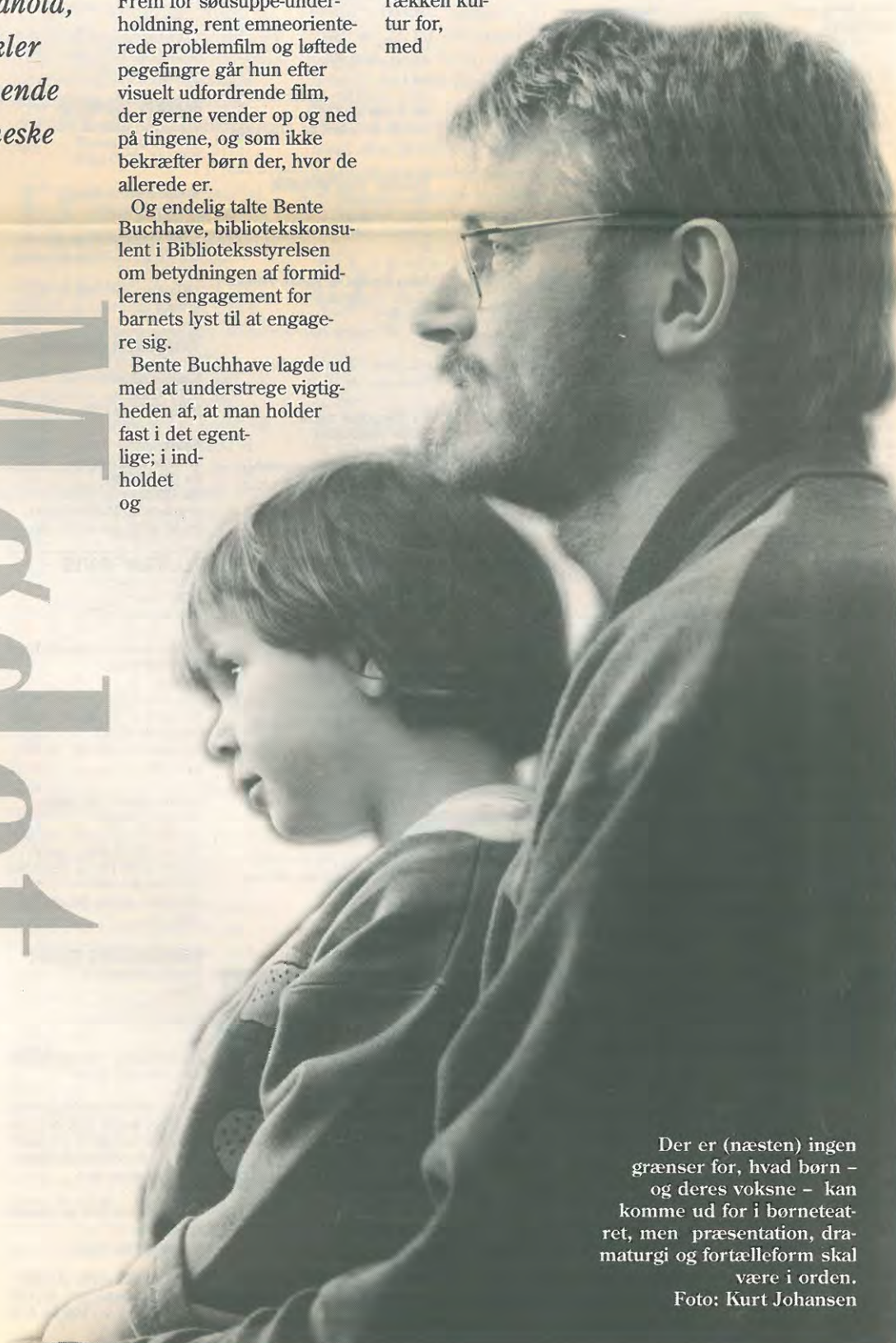
Og hun gjorde opmærksom på, at alt ikke nødvendigvis behøver ske i én oplevelse, i én proces. Det vigtige er at være direkte og målrettet i sin formidling, at være bevidst om både kultur for og kultur med børn, og at være bevidst om dialogen mellem de to. Til rækken kultur for, med

og af børn føjede hun også en fjerde kategori: *Kultur for voksne, brugt af børn.*

Stemningsformidling

For formidlerne er det vigtigt at flytte fokus fra formidlingen af genrer over på en engageret formidling af fortællingen. Formidleren skal lukke op for fortællingen uden at fortolke og uden at tømme fortællingen for alt det forunderlige. Formidleren skal være så velforberedt, at der er plads til spontanitet. Den gode formidler er i stand til at skabe en stemning.

Minikonferencen er et nyt initiativ i forbindelse med den Børneteaterfestival, som nu på andet år finder sted i børnenes efterårsferie. Med den kvalitet og fylde som konferencen havde, kan man kun håbe, at konference-ideen fortsætter.

Der er (næsten) ingen grænser for, hvad børn – og deres voksne – kan komme ud for i børneteateret, men præsentation, dramaturgi og fortælleform skal være i orden.
Foto: Kurt Johansen

Små SCENER

KØBENHAVN OG OMEGN

ANEMONE TEATRET

Suhmsgade 4
1125 København K.
Billettf.: 3332 2249

Af med frakken og på med slagtojet
Anemone Teatret
3-8 år
8/1 - 3/2
tir-tor kl. 9.30 & 11.00
Fre kl. 17.00 Lør kl. 15.00
Søn kl. 13.00 & 15.00

Hvad må man overhovedet til jul?

Anemone Teatret
4-12 år
25/11 - 22/12
Tir & tor kl. 9.30 & 11.00
Ons kl. 11.00 & 14.15
Fre kl. 17.00 Lør kl. 15.00

Den isblå sang

Månegøgl
1,5 - 4 år
12/2 - 24/3
tir-tor kl. 9.30 & 10.30
Fre kl. 9.30, 10.30 & 15.00
Lør & søn kl. 10.30 & 12.00
Billetpris: voksne kr 65, børn kr 45

BÅDTEATRET

Nyhavn 16
1057 København K.
Billettf.: 3312 1460 eL Billet-
Net 7015 6565

The Secret Life of Harry

Wallbanger - og andre
Bådteatret
12 år og op
Man, tir, ons: kl. 10.00 ons,
tors, fre kl. 20.00 Lør kl. 17.00
Dag/aften kr 60 / 155 Arte + T
20

Frimærkeballet

Bådteatret
5-10 år
Man, tir & tors kl. 11.00
fre, Lør & søn kl. 16.00
Billetpris: kr 60 Arte + T 20

COMEDIEVOGNE NS

BROSCENE
Griffenfeldsgade 7A
2200 København N.
Billettf.: 3536 6569 (12-15)

Historien om Rosen

Det lille Verdens Teater
3 - 8 år
11/3 - 22/3 man - fre kl. 9.30
& 10.30
Billetpris: kr 45

Historien om den lille far-bror

Theater La Balance
5 - 9 år
10. - 14/4 ons -fre kl. 10.00 &
14.00 Lør kl. 15.00 Søn kl.
12.00 & 14.00
Billetpris: inst. Kr. 45, løs-
salg børn kr.

DET LILLE TEATER

Lavendelstræde 5-7
1462 København K.
Billettf.: 3312 2713

Mester flytter ind

Det Lille Teater
3-8 år
27/9 - 2/12 Ring og hør nær-
mere om
spilletidspunkter
Billetpris: hverdage kr. 50,
grupper kr. 45, voksne kr. 60

Køkkenrabalder

Det lille Teater
2-4 år
14/1 - 14/4
Hverdage kl. 9.30 & 10.45
Søndage kl. 14.30 & 15.30
Billetpris: hverdage kr. 50,
grupper kr. 45, voksne kr. 60

GLASSALEN, TIVOLI

Vesterbrogade 3
København K
Billettelefon: 3315 1012

The return of the scarlet

finger nail
London Toast Theatre
fra 14 år
14/11 - 31/12 man -fre kl.
19.30 Lør kl. 15.00 & 19.30
Billetpris: kr. 65 - kr. 260, +
T20 (spilles på engelsk)

HUSETS TEATER

Halmtrøvet 9
1700 København V
Billettelefon: 3322 7707

Den yderste stilhed

Bruthalia Teatret
fra 16 år
19. - 28/11 man - fre kl. 20.00,
Lør kl. 17.00
Billetpris: kr. 45-155

INDRE BY

MEDBORGERHUS
Ahlefeldtsgade 33
1359 København K
Billettf.: 3920 5457

En rigtig Nisse

Teatret Rosa
3 - 8 år
10. -14/12 Kl. 9.30, 11.00 &
13.30
Billetpris: 50

JYTTE ABILDSTRØMS

TEATER
Riddersalen
Allégade 7-9
2000 Frederiksberg C
Billettf.: 3887 1819 & 3887
8710

Tone

Jytte Abildstrøms teater
fra 14 år
11. januar - 26. februar
tirs - fre kl. 20.00 Lør kl. 17.00
Billetpris: Børn: kr. 45 & 90/
voksne kr. 110 & 155

Kongen af den gyldne flod

Jytte Abildstrøms teater
fra 6 år
7. februar - 28. februar
ons - fre kl. 19.00
Lør - søn kl. 13.00 & 15.00

Billetpris: Børn: kr. 45 / voks-
ne kr. 110

De underjordiske

Jytte Abildstrøms teater
fra 6 år
23. november - 20. december
ons - fre kl. 10.15 tors -fre kl.
.18.30 Lør - søn kl. 13.00 &
16.00
Billetpris: Børn: kr. 45 / voks-
ne kr. 155

KØBMAGERGADE VED RUNDETÅRN

I lyst og nød - gadeteater i
december

Dansk Rakkerpak

Børn og voksne
12. - 23/12, 12. - 14/12 samt
19. - 21/12 kl. 16.00 & 17.00
15. - 16/12 & 22-23/12 kl.
14.00 & 16.00 - Gratis entré

PAKHUS 11

Dampfærgevej 2
2100 København Ø
Billettf.: 7015 6565

Chaplin

Meridiano Teatret
fra 12 år
14/2 - 10/3 tir - fre kl. 20.00
Lør & søn kl. 17.00
Billetpris: voksne kr. 110, unge
kr 45

TEATER VESTVOLDEN

Hovedstensvej 47-49
2650 Hvidovre
Billettf.: 3677 23 00 ml. kl. 10
& 15

John Kachot og Zanko Panser

Teater Vestvolden
9-13 år
25. - 27. marts man - ons kl.
19.00
Billetpris: voksne kr. 55,
børn/unge kr 40

En lille nisse rejste

Teater Vestvolden
fra 5 år
23. november - 20. december
tirs - fre kl. 16.00 Lør & søn kl.
15.00
Billetpris: voksne kr. 70 ,
børn/unge kr 40 + T20

TEATRET BAG KROEN

Ordruphøjvej 2
2920 Charlottenlund
Billettf.: 3963 1096 kl.10-15

Far til fire holder jul

Teatret bag kroen
fra 5 år
28/11 - 22/11 Tir -fre kl. 19.00
Lør kl. 14.00 & 19.00 Søn kl.
14.00 & 17.00
Billetpris: voksen kr. 110, unge
kr. 45,

Swigermord

Teatret bag kroen
fra 10 år
2/2 - 16/3 ons -Lør kl. 19.00
Billetpris: voksen kr. 110, unge
kr. 45, + T 20

Karius og Baktus

Teatret bag kroen
3-10 år
21/3 - 21/4
Tir -ons kl. 10.00 Tor-fre kl.
16.00 Lør kl. 14.00 & 16.00
Søn kl. 14.00 & 16.00

Peter Plys holder æslets fødselsdag og grislingen tager

Teatret bag kroen
3- 10 år
3/2 - 3/3 Tir -ons kl. 10.00 Tor
- fre kl. 16.00 Lør kl. 14.00
Søn kl. 14.00 & 16.30

TEATRET I LOGEN

Lundegade 18
3000 Helsingør
Billettelefon: 4921 1801

Unna

Egnsteatet Masken
5-10 år
7/3 - 9/3 Tor & fre kl. 19.00
Lør kl. 14.00
Billetpris: kr. 50

Forvandling

Corona Danseater
3 - 7 år
3/3 - 5/3 Søndag kl. 14.00
Man- & tir kl. 17.00
Billetpris: kr. 50

TEATRET ZEPPELIN

Valdemarsgade 15
1665 København V
Billettf.: 3322 0478

Kong Arthurs Spejl

Teatret Zeppelin
fra 7 år - familieforestilling
17/2 - 24/3 tir kl. 10.00
ons-fre kl. 19.00 Lør & søn kl.
15.00
Billetpris: T20, ung kr. 55,
løssalg kr

THEATER LA BALANCE

Smedehallen
Kastanieallé 14
2720 Vanløse
Billettf.: 3879 2822

Faust

Theater La Balance
fra 13 år og op
19. - 23/3 tir kl. 20.00
ons- tors kl. 10.00 & 20.00
fre kl. 20.00 Lør kl. 17.00

TAASTRUP TEATER

Kjeld Abells Plads,
2630 Taastrup.
Billettf.: 4335 2771

Ridderne af det runde bord

Taastrup Teater
fra 8 år
7/3 - 3/4 Man - ons kl. 10.00
tor & fre kl. 19.30 Søn & hell-
ligdage kl 15.00
Billetpris: kr. 20, 30, 45, 90,
110, 155

Og det skete i de dage...

Taastrup Teater
fra 5 år
30/11 - 18/12 Man - tor kl.
9.30 & 11.00 Fre kl. 18.30 Søn
kl. 14.00 & 16.00
Billetpris: kr. 20, 30, 45, 90,
110, 155

ZANGENBERGS TEATER

Bernstorffsgade 7
Tivoli
1577 København V
Billettf.: 3314 5005

Julemandens hemmelighed

Zangenbergs Teater
4-9 år
26/11 - 19/12 man kl 11.00 &
14.00 tir- torskl. 9.30 & 11.00
Billetpris: voksne kr. 60, insti-
tutioner kr. 45, institutioner
Kbh. kommune kr.

Historien om den grusomme

jæger
Zangenbergs Teater
4-10 år
8/10- 21/11 man kl 11.00 &
14.00, tir, ons kl. 9.30 & 11.00
tors kl. 11.00 & 14.00 fre 9.30
& 14.00

ØVRIGE SJÆLLAND

STORSTRØMS DRAMACENTER

Jomfrustræde 7
4720 Præstø
Billettelefon: 5599 2094

Blomsterheksen

Nørregaard og Reiches Teater
6-9 år
17/3 kl. 10.00
Billetpris: ring og hør nærmere

Bernhard

Storstrøms Dramacenter
Jomfrustræde 7
4720 Præstø
Billettelefon: 5599 2094

Skibspositioner

Abstrax Teater
unge
16/3 kl. 22.00
Billetpris: ring og hør nærmere

Krokodillen

De Røde Heste
fra 6 år
16/3 kl. 16.00
Billetpris: ring og hør nærmere

KLOSTERNAKKESKOLEN

Storstrøms Dramacenter
Jomfrustræde 7
4720 Præstø
Billettelefon: 5599 2094

Var der engang

Carte Blanche
fra 6 år
15/3 kl. 17.00 eller 19.00
Billetpris: ring og hør nærmere

Du milde himmel

Carte Blanche
fra 6 år
16/3 kl. 18.30
Billetpris: ring og hør nærmere

Faust

Det lille turneteater og Theater
La Balance
fra 13 år
17/3 kl. 14.30
Billetpris: ring og hør nærmere

MASKEN SCENE 2

Dronningegade 10
4800 Nykøbing Falster
Billettelefon: 5488 9966

Trangen

Får 302
unge
29. november kkl. 19.30
Billetpris: ab. kr. 75, unge kr.
50 , løssalg kr. 100/75

MASKENS HUS

Skolegade 16
4800 Nykøbing Falster
Billettelefon: 5488 9966

Unna - rejsen til havets mor

Egnsteatret Masken
5 - 10 år
24. november - 20. december
tir - fre kl. 9.00 & 11.00 Lør kl.
14.00
Billetpris: kr. 45

Stoneface

BaggårdTeatret
familieforestilling
14. februar kl. 19.30
Billetpris: ab. kr. 75, unge kr.
50 , løssalg kr. 100/75

Hitlers Barndom

Odsherred Teater
unge
14/3 kl. 19.30
Billetpris: abb. kr. 75 & 50 løs-
salg kr. 100 & 75

NYKØBING F. TEATER

Østergade 2
4800 Nykøbing F
Billettf.: 5488 9966

Gasolin

det danske teater
unge

12. april kl. 19.30
Billetpris: unge.kr. 50 -kr. 125,
voksne kr 100 - kr.175

Chaplin

Meridiano
unge
7. Marts kl. 19.30
Billetpris: ab.kr. 75 -kr. 50, løs-
salg: kr 100 & kr. 75

VARMECENTRALEN

Storstrøms Dramacenter
Jomfrustræde 7
4720 Præstø
Billettelefon: 5599 2094

Forvandling

Corona Danseater
fra 3 år
16/3 kl. 14.00
Billetpris: ring og hør nærmere

Stoneface

BaggaardTeatret
fra 6 år
15/3 kl. 19.00 eller 21.00
Billetpris: ring og hør nærmere

Oh at være en kænguru

Nørregaard og Reiches Teater
3-6 år
16/3 kl. 10.00
Billetpris: ring og hør nærmere

Eventyr på afveje

Teater Morgana
fra 9 år
17/3 kl. 13.00
Billetpris: ring og hør nærmere

FYN

BADSTUEN

Østre Stationsvej 26
5000 Odense
Billettf.: 3920 5457

En rigtig Nisse

Teatret Rosa
3 - 8 år
17. - 20/12, Kl. 9.30, 11.00 &
13.30
Billetpris: 50

BAGGÅRD TEATRET

I ROTTEFÆLDEN
Caroline Amalievej 26
5700 Svendborg
Billettf.: 6221 4043

Damer på græs + Autolibido

Kamilla Wargo Breking +
Ingrid
Kristensen & Co.
fra 13 år
30/1 kl. 19.30
Billetpris: kr.50 - 120

Stigma + Eugene

X-act v/ Kitt Jonson & Warren
Spears
fra 13 år
31/1 kl. 19.30
Billetpris: kr.50 - 120

Skibspositioner

Abstrax Teaterproduktion
fra 14 år
24-25/1 kl. 19.30
Billetpris: kr.50 - 120

Den barmhjertige samaritan

Debat
Baggårdteatret + Biskop Jan
Lindhardt, filosof Arno Victor
fra 16 år
18/11 kl. 14.00
Billetpris: kr.50 - 120

Den barmhjertige samaritan

En lille sonate
Baggårdteatret + Gruppe 38
fra 8 år
15-16/11 kl. 19.30
Billetpris: kr.50 - 120

The Song of Sirens

Odense Internationale
Musikteater
fra 13 år
14-15/2 kl. 19.30
Billetpris: kr.50 - 120

BØRNETEATRET

SKÆGSPIRE
Teaterhuset,
Filosofgangen 19,
5000 Odense C
Billettf.: 66 11 31 06

Blomsterheksen

Nørregaard og Reiches Teater
6-9 år
4/3 - 6/3 Man & tirs kl. 9.30
& 11.00 Ons kl. 10.00 & 13.30
Billetpris: U/26 kr. 30 - O/26
kr. 50

Forvandling

Corona Danseater
3-7 år
10/3 -14/3 Søn kl. 14.30
Man, tir & tors kl. 9.30 &
11.00 Ons kl. 10.00 & 13.30
Billetpris: U/26 kr. 30 - O/26
kr. 50

Nu er det jul igen

Børneteateret Skægspire
fra 5 år
25/11-16/12 Søn kl. 14.30
man, tir, & tors kl. 9.30 &
11.00 ons. Kl. 10.00 & 13.30
Fre. Kl. 10.00
Ekstra forestillinger kann
arrangeres

dukketeater
fra 3 år
3. -15/12 man - fre kl. 9.30 &
11.00
Lør kl. 14.00
Billetpris: kr 50

TEATRET GADESJAKKET

Teaterhuset
Filosofgangen 19
5000 Odense C
Billetlff.: 6614 4021

Egils saga
Teatret Gadesjakk
fra 12 år
22. februar - 27. marts
Tirs - fre kl. 11.00 Tirs & tors
kl. 19.30 Lørdag kl. 17.00
Billetpris: voksne kr. 80/ unge
35

Sønnen
Teatret Gadesjakk
fra 14 år
Odense
8. november - 8. december
Tirs - fre kl. 20.00 Tirs & tors
kl. 12.00 Lørdag kl. 17.00
Billetpris: voksne kr. 80/ unge
35

ÅRHUS OG OMEGN

AUKTIONSSCENEN

Mejlgade 45
8000 Århus C
Billetlff.: 8613 5311 - man.-
tors. kl. 9-15, fre. kl. 9-14

Chansons Francaises
Rolf Lydahl og Bjarne Löwdin,
Sverige fra 15 år
19/2 - 23/2 kl. 20.00
Billetpriser: kr. 110, U/26 kr.
50

En lille sonate
Gruppe 38
fra 6 år
5/12 kl. 10.00 & 14.00, 6/12
kl. 10.00, 7/12 kl. 10.00 &
17.00, 8/12 kl. 14.00, 12/12
kl. 10.00 & 14.00, 13/12 kl.
10.00, 14/12 kl. 10.00 & 17.00,
15/12 kl. 14.00

- og snart skal man jo dø
Vigga Bro & Erik Moseholm
fra 16 år
2/4 -5/4 kl. 20.00, 6/4 kl.
16.00
Billetpriser: kr. 110, U/26 kr.
50

Balladen om Marjan og Rolf
Gruppe 38
fra 8 år
6/3 kl. 10.00 & 14.00, 7/3 kl.
10.00, 8/3 kl. 10.00 & 17.00,
9/3 kl. 14.00
Billetpriser: kr. 50, U/18 kr. 25

Hans og Grete
Gruppe 38
fra 7 år
23/1 kl. 10.00 & 14.00, 24/1
kl. 10.00, 25/1 kl. 10.00 &
17.00, 26/1 kl. 14.00
Billetpriser: kr. 50, U/18 kr. 25

BØRNETEATRET FILUREN - MUSIKHUSET

Århus,
Thomas Jensens Allé,
8000 Århus C.
Billettelefon: 89 40 40 40,
åbningstid: 11 - 21

Ophelias Skyggeteater
Børneteateret Filuren
fra 4 år
19/2 - 21/3 man - fre kl. 15.30
& 17.30 lør kl. 11.30 & 13.30
Billetpris: løssalg kr. 60, gruppe
kr. 35

Lille Frøken dansehus
Børneteateret Filuren
fra 5 år
11/1 - 9/2 tir - fre kl. 15.30 &
17.30 lør kl. 11.30 & 13.30
Billetpris: løssalg kr. 60, gruppe
kr. 35

ENTRÉ SCENEN

Grønnegade 93 D
8000 Århus C
Billetlff. 8619 0079

Moliere
Stuffed Puppets
fra 12 år
4/12 - 7/12 Alle dage kl. 20.00
Billetpris: kr. 100

GRAN

Fredriks Allé 20 C
8000 Århus C
Billetlff. 8940 4040

Footface
Granhøj Dans
unge
10. - 13/1 samt 17. - 20/1
Ring og hør nærmere på 8619
2622

Headbreak
Granhøj Dans
unge
25. - 27/1
Ring og hør nærmere på 8619
2622

Forvandling
Corona Dansteater
fra 3 år
Ring og hør nærmere på 8619
2622

På den anden side
Corona Dansteater
fra 7 år
Ring og hør nærmere på 8619
2622

GULDLOK DUKKETEATER

Willemoesgade 2
8200 Århus N
Billetlff. 8610 4777

De små Alfer
Guldlok Dukketeater
2-5 år
1. marts - 27. marts ons & tors
kl. 10.00 fre - søn kl. 10.00 &
15.00
Billetpris: kr. 45 (grupperabat
vd min. 10 pers. Kr. 35,-)

Julemandens Tryllestav
Guldlok Dukketeater
2-8 år
1. - 23. december
Spilletider. Ring og hør nær-
mere

Billetpris: kr. 45 (grupperabat
vd min. 10 pers. Kr. 35,-)

Askepot
Guldlok Dukketeater
2,5 - 7 år
1. - 28. februar ons & tors kl.
10.00 fre - søn kl. 10.00 &
15.00
Billetpris: kr. 45 (grupperabat
vd min. 10 pers. Kr. 35,-)

Guldlok og de 3 bjørne
Guldlok Dukketeater
2-6 år
9. - 31. januar ons & tors kl.
10.00 fre - søn kl. 10.00 &
15.00
Billetpris: kr. 45 (grupperabat
vd min. 10 pers. Kr. 35,-)

En rigtig Nisse
Teatret Rosa
3-8 år
3. - 7/12 Kl. 9.30, 11.00 &
13.30
Billetpris: 50

SVALEGANGEN

Rosenkrantzgade 21
Postbox 5083
8100 Århus C
Billetlff.: 8613 8866 - man.-fre.
kl. 16-20, lør. kl. 13-16

Drømmenes Torv
Svalegangen
unge
19. november - 18. februar
man kl. 20.00
Billetpris: kr. 60

Cooking with Elvis
Svalegangen
unge
9. november - 15. december
tir-fre kl. 20.00 lør kl. 16.00
Billetpris: kr. 120, 80, 60, 100

Wienerbrødsreglementet
Rune Green
unge
19. - 22. marts tir-fre kl. 20.00
Billetpris: kr. 50

Voksne Damer
Svalegangen
unge
22. - 26. januar tir-fre kl. 20.00
lør kl. 16.00
Billetpris: kr. 120, 70, 50, 90

Stand-up comedy festival
Svalegangen
unge
24. november - 23. februar lør
kl. 20.00
Billetpris: kr. 50

K - en forestilling om Franz Kafka
Kaleidoskop / Svalegangen
unge
27. November - 1. december
tir-fre kl. 20.00 lør kl. 16.00
Billetpris: kr. 120, 80, 60, 100

Nøddebo Præstegaard
Svalegangens dukketeater
unge
1. - 8. december tir-fre kl.

20.00 lør kl. 16.00
Billetpris: kr. 60, 30

Hitlers Barndom
Svalegangen / Odsherred Tea-
ter
unge
31. januar - 2. marts tir-fre kl.
20.00 lør kl. 16.00
Billetpris: kr. 120, 80, 60, 100

Den lille havfrue
Svalegangens Dukketeater
børn og voksne
14. - 16. februar tir-fre kl.
20.00 lør kl. 16.00
Billetpris: kr. 60/30

Chanson Francaises
Lånteatern Västmanland/
Gruppe 38
unge
19. - 23. februar tir-fre kl.
20.00 lør kl. 16.00
Billetpris: kr. 120, 80, 60, 100

The song of the sirens
Odense Internationale
Musikteater
unge
28. februar - 2. marts tir-fre kl.
20.00 lør kl. 16.00
Billetpris: kr. 120, 80, 60, 100

Party
Svalegangen / AalborgTeater
unge
7. - 16. marts tir-fre kl. 20.00
lør kl. 16.00
Billetpris: kr. 120, 80, 60, 100

TEATER REFLEKSJON

Sintrupvej 11a
8220 Brabrand
Billetlff. 8624 0572

Broder Sol, Søster måne
Teater Refleksjon
4-10 år
8. januar kl. 10.00 & 17.00
Billetpris: kr. 50, Teater for en
25'er

ØVRIGE JYLLAND

JAKO-BOLE TEATRET

Danmarksgade 19
9000 Aalborg
Billetlff. 9812 7833

Slottet hvor kragerne vender
Jako-Bøle teatret
fra 4 år
20.-23/3
ring og hør nærmere
Billetpris: kr. 45

Ridder Stegefedt
Teatertruppen Replikken
fra 8 år
9-12/1 9. & 10/1 kl. 9.00 &
10.30 11/1 kl. 10.30 & 13.00
12/1 kl. 13.30 & 15.00
Billetpris: kr. 45

Grantræet
Randers Egnsteater
fra 4 år
22/11 - 22/12 Hverdage kl.
9.30 & 11.00 eller 13.30
Weekend kl. 13.30 & 15.50
Billetpris: kr. 45

Bølger i Sandet

Teatret Månegøgl
1,5 - 4 år
6. - 18/11 Hverdage kl. 9.30 &
11.00 Weekend kl. 13.30 &
15.00
Billetpris: kr. 45

Dukkemin
Corona Dansteater
4-8 år
14. - 28/1 ring og hør nærmere
Billetpris: kr. 45

Tage Tyknakke
Teater 2 Tusind
8-12 år
13.-14/3 kl. 9.00 & 10.30 15/3
9.00 & kl. 13.30 16/3 kl. 13.30
& 15.50
Billetpris: kr. 45

Min Karrusel

Teater 83
1,5 - 4 år
19/2 kl. 13.30
Billetpris: kr. 45

Solens Land

Teater My
1,5 - 4 år
21/2 kl. 13.30
Billetpris: kr. 45

Brorman og Bella

Børneteateret Skægspire
1,5-4
2. - 15/2 hverdage kl. 9.30 &
11.00 weekend kl. 13.30 &
15.00
Billetpris: kr. 45

To med det hele

DRT
fra 5 år
18/2 kl. 13.30
Billetpris: kr. 45

KULTURHUS HARMONIE

Gåskærgade 19
6100 Haderslev
Billetlff. 7452 6679

K - en forestilling om Franz Kafka

Kaleidoskop
fra 15 år
21. november kl. 20.00
Billetpris: voksen kr. 90, ung kr.
45

RANDERS EGNSTEATER

VÆRKSTEDET
Mariagervej 10
8900 Randers
Billetlff.: 8710 1900

Nat og dag
Teater 83
1,5 - 4 år
9/2 kl. 14.00
Billetpris: voksne kr. 95, barn
kr. 55

Party
Svalegangen
unge
28/2 kl. 20.00
Billetpris: kr. 95, kr. 55

Oh at være en kænguru
Nørregaard og Reiche
3-6 år
23/3 kl. 14.00
Billetpris: voksne kr. 95, barn
kr. 55, voksne følge med børn

kr. 55

Det er ganske vist
Randers Egnsteater
5-10 år
13/4 kl. 14.00
Billetpris: voksne kr. 95, barn
kr. 55

Den glemte gave
Randers Egnsteater
fra 4 år
30/11 + 7., 14., 21/12 kl. 17.00
& 19.00 Lør den 1., 8., 15.,
& 22/12 kl. 14.00 & 16.00
Søn den 9/12 kl. 14.00 &
16.00

..ifølge Markus

Teatret
unge
17/1 kl. 20.00
Billetpris: voksne kr. 95, ung kr.
55

RIDEHUSET V/ VÆRKET

8900 Randers

Eventyr på afveje

Teater Morgana
7-11 år
7. april ring og hør nærmere

TEATERSALEN TREKANTEN

Sebbersundvej 2A
9000 Ålborg
Billetlff. 3920 5457

En rigtig Nisse
Teatret Rosa
3-8 år
27. - 28/11 Kl. 9.30, 11.00 &
13.30
Billetpris: 50

TEATRET MØLLEN

Møllepladsen 4
6100 Haderslev
Billetlff. 7452 6679

Den grimme ælling
Teatret Lampe
1,5 - 4 år
1/12 kl. 11.00 & 13.00
Billetpris: voksne kr. 50, børn
Kr. 20

Natteherberget
Teatret Møllen
fra 15 år
3. - 18/12 (undtagen 15. &
16/12) kl. 20.00
Billetpris: voksne kr. 90, ung
Kr. 45

Århundredets Rose - en monolog af Martin Sherman
Pia Rosenbaum
fra 15 år
16. -17/1 kl. 20.00
Billetpris: voksne kr. 90, ung
Kr. 45

Trangen - en ondskaftsfuld og erotisk komedie
Teater Får 302
fra 15 år
27. - 28/11 kl. 20.00
Billetpris: voksne kr. 90, ung
Kr. 45

Nat og dag
Teater 83
1,5 - 4
9/3 kl. 11.00 & 13.00
Billetpris: voksne kr. 50, børn

Kr. 20

Blomsterheksen
Nørregaard og Reiches Teater
6-9 år
16/2 kl. 11.00 & 13.00
Billetpris: voksne kr. 50, børn
Kr. 20

Bjowulf
Det fortællende teater
fra 6 år
8/12 kl. 11.00 & 13.00
Billetpris: voksne kr. 50, børn
Kr. 20

Uccellini
Teatret Møllen
1,5 - 5 år
17/11 kl. 11.00
Billetpris: voksne kr. 50, børn
Kr. 20

Kridtcirklen - eller historien om den forladte den dukke
Teatret Møllen
fra 10 år
21-22/3 kl. 20.00
Billetpris: kr. 60, ung. Kr. 40

Fotografen - en soloforestilling
Teatret Møllen
fra 6 år
28/2 - 2/3 tor & fre kl. 20.00
lør kl. 11.00 & 13.00
Billetpris: kr. 60, ung. Kr. 40

Stigma og Eugene
Warren Spears og Kitt Johnson
fra 15 år
7. - 8/2 kl. 20.00
Billetpris: kr. 90, ung. Kr. 45

Henry Harlad Hardenberg
Mariehønen
4-10 år
12/1 kl. 11.00 & 13.00
Billetpris: voksne kr. 50, børn
Kr. 20

THY TEATER

Fyrvej 109
7330 Hanstholm
Billetlff. 9796 0100

Eventyr på afveje
Teater Morgana
7-11 år
28/1 - 1/2
Ring og hør nærmere

TEATERFESTIVALEN - TEATER PÅ KANTEN

Thy Teater mfl.
alle 27/1 - 1/2 søn - fre
Billetpris: fra kr. 35
Program kan ses på
www.thyteater.dk

BaggårdTeatret og Teater TT

STONEFACE

Medvirkende Instruktør Scenograf
Torkild Lindebjerg, Jens Tolsgaard Brian Joyce Poul Fly Plejdrup
og Jørn K. Christensen (afvikler)

Pressen skrev:
Smuk fortælling - uden ord. Poesi og fysisk galskab i rørende
familieforestilling, hvor stumfilmens gags omplantes til teatret...
Fyns Amts Avis

Torkild Lindebjerg er rørende som Stoneface.
Fyns Stiftstidende

Turné 11. februar - 17. marts 2002 og 3. marts - 12. april 2003

Aldersgruppe 6-12 år samt familieforestilling

Information tlf. 6221 4043 eller www.baggardteatret.dk

Den barmhjertige samaritan (8-12 år)

Turné (1. okt. - 30. nov. 2001 udsolgt) - 20. jan. - 1. marts 2003

FAUST

Et væddemål i himlen mellem det gode og det onde.
En lærd mand der sælger sin sjæl til djævelen.
En betagende kærlighedshistorie.
En ung fortvivlet kvinde der slår sit nyfødte barn ihjel.

Den fascinerende historie om Faust præsenteret som
en cocktail af dramatisk fortælling, dialog og sang af
tre skuespillere og en mezzo-sopran.

En klassiker for nutidige mennesker fra 13 år.

det lille turnéteater
CO-PRODUKTION theater la balance

TURNÉPERIODE 2. til 12. april 2002
DRAMATISERING Jesper B. Karlsen
KOMPONIST Hans Peter Stubbe Teglbjærg
INSTRUKTION Peter Holst og Marc van der Velden
NÆRMERE OPLYSNINGER tlf. 38 79 28 22

Loyal Shakespeare Company prises nu for deres respektløse angreb på klassikerne

Prisværdigt

Danmarks Teaterforeninger (DT)'s årlige teaterseminar var i år rykket helt mod nord, så Frederikshavn kunne lægge by til programmet med debat – bl.a. om »fremtidens teaterskab« - teaterforestillinger og prisoverrækkelser. Disse linjer er skrevet før det formodentlig og forhåbentlig vellykkede seminar, men vi har fået prisvinderne hvisket i øret.

Prisen for Bedste Voksenteaterforestilling gik til Svalegangen og »Killer Joe«, prisen for Bedste Børne- og Ungdomsteaterforestilling tilfaldt Loyal Shakespeare Company og deres »Romeo og Julie« – og den nyindførte Hæderspris gik til teaterkritikeren Jens Kistrup for et langt livs virke.

Loyal Shakespeare får prisen for sin evne til at snøre og besnakke de unge med deres rablende dramatiske snigmord på Shakespeares klassikere, hvoraf de til nu har ødelagt »Romeo og Julie«, »Hamlet«, »MacBeth« og »Kong Lear«. Og senest har de netop få refusionsgodkendelse på »Rosenkrands og Gyldenstjerne«.

Ansøgningsfrist:

Den Røde Brochure 2002-2003

Teater for børn og unge:

Teatre der ønsker optagelse i "Den Røde Brochure 2002-2003" skal senest d. 7. januar 2002 indsende ansøgningsskema om dette.

Teatre, der har været optaget i brochuren de seneste 3 år, vil automatisk modtage et ansøgningsskema fra Teatercentrum.

Øvrige teatre kan få ansøgningsskema tilsendt ved henvendelse til Teatercentrum, Suomisvej 2,2 1927 Frederiksberg C, tlf. 35 30 44 00

Forestillinger der er refusionsgodkendte som børne- og ungdomsteaterforestillinger er automatisk optagelsesberettigede.

Forestillinger, der ikke er refusionsgodkendte som børne- og ungdomsteater skal godkendes af Udvalget for Børneteater og Opsøgende Teater (UBOT) inden optagelsen i brochuren.

Den Røde Brochure udkommer i april 2002, trykkes i ca. 13.000 eks. i A5 format og sendes gratis til alle institutioner, skoler og andre potentielle aftagere af børneteater. Prisen for optagelse i brochuren varierer fra 1.875 kr. til 8.125 kr. inkl. moms afhængig af sidetal.

Nyt NOTER

Mr. UBOT takker af

Når året rinder ud, er der også slut med 17 års tro tjeneste i UBOT - Udvalget for Børneteater og Opsøgende Teater - for Sven Langhans, der har været udpeget af Danmarks Teaterforeninger (DT).

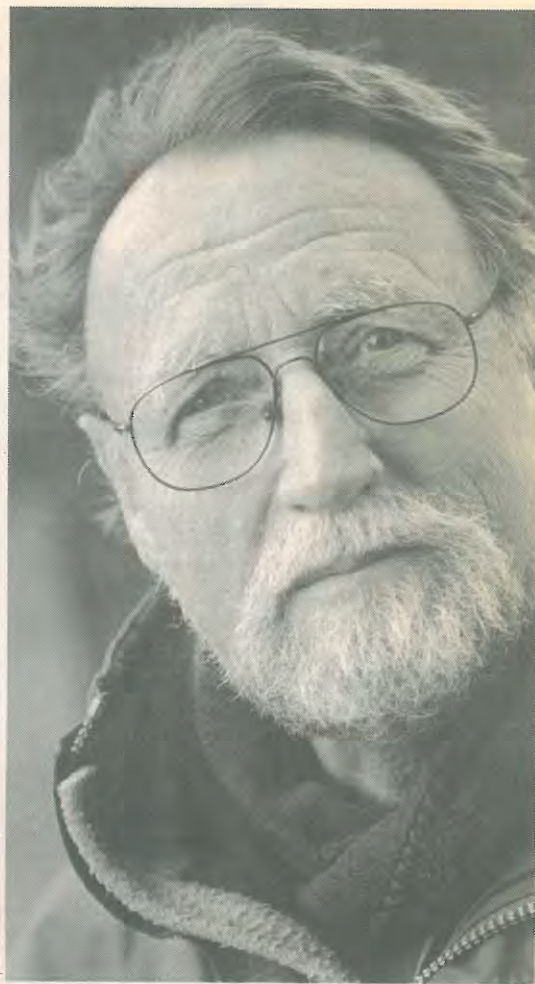
Der er næppe nogen børneteaterinteresserede personer i dette land, der ikke har hørt om Sven Langhans, hvis årelange indsats i børneteaters tjeneste rækker endnu længere bagud end UBOT-posten.

Han har været primus motor i det vellykkede arbejde med at få Odsherreds børn og unge i teatret, han har arbejdet ihærdigt for børneteateret via sine mange år som medlem af Danmarks Teaterforeningers bestyrelse, og han har en så stor ære for at Odsherred Teatercenter blev oprettet, at han helt naturligt har fået opkaldt en teatersal efter sig her.

Via sin »sidebeskæftigelse« som arkitekt har han også stået for udarbejdelsen af en værdifuld registrant over alle medlemsorganisationernes teaterlokaler, og han har idelig budt sig til, hvor der var behov for en håndsrækning eller rette ord på samme sted: Der har således næppe været det seminar eller den festival, hvor Sven Langhans ikke har rejst sig og talt varmt for børneteateret. Det kunne derfor ikke være mere fortjent, da han i 1997 modtog Horsens Børneteaterpris under festivalen i Horsens for et kvart århundrede kamp for børn og unges ret til at opleve kvalitetsteater.

Som følge af folketingsvalget er det nye UBOT endnu ikke beskikket, men Sven Langhans' efterfølger som DT-udpeget medlem af UBOT forventes at blive DT's generalsekretær, Jan Middelbo Outzen.

Sven Langhans - har været medlem af UBOT fra 1985. Foto: Kurt Johansen

Mogens Holm tager endnu en periode som formand for Foreningen Af Små Teatre. Foto: Kurt Johansen

Holm er fortsat formand

Foreningen Af Små Teatre valgte pompøse omgivelser til den årlige generalforsamling i slutningen af september, nemlig Christian IV's Børsbygning på Slotsholmen i København. Man blev så glad for stedet, at man nu vil gå i realitetsforhandlinger med Det Danske Handelskammer med henblik på at etablere et sekretariat på Børsen - også selvom det i nogen grad modarbejder organisationens mål om primært at fungere via internet-tet...

Enigheden var større end diskussionslysten, men den påtænkte lovrevision og den verserende strid

mellem FAST og Det Storkøbenhavnske Teaterfællesskab om bl.a. markedsføring var på dagsordenen.

Og så kunne formand Mogens Holm (leder af Taastrup Teater) atter lade sig genvælge som førstemand med et forretningsudvalg bestående af lutter genvalg: Niels Andersen (teaterleder på Svalegangen), Elisabeth Wedderkopp (administrator på Cantabile 2), Michael Mansdotter (teaterleder på Jomfru Ane Teatret), Peter Bensted (teaterleder på Gadesjakket) og Søren Kjems (bestyrelsesformand i Odin Teatret).

Festival 2002

Fra den 14.-21. april næste år er Lyngby vært for den store børne- og ungdomsteaterfestival. Som vanligt ventes omkring 70 professionelle teatre at deltage med over 100 forskellige forestillinger og med et samlet antal opførelser på over 500 i løbet af ugen og den afsluttende weekend-del.

I næste nummer af Børneteateravisen, der udkommer i marts, vil der være festivalindstik med information, oplysninger om årets arrangementkonference, omtale af de deltagende festivalforestillinger samt et udførligt weekendprogram til brug for forudbestilling af billetter.

info@teatercentrum.dk

Rejs med Helsingør Teater

Som vanligt arrangerer Bent Jeppesen og Helsingør Teater fællestur til den årlige festival. Fællesarrangement for voksne børneteaterinteresserede fredag-lørdag-søndag omfatter hotelophold, lokaltransport, fest lørdag aften på hotel Frederiksdal.

info@helsingor-teater.dk eller tlf 49 20 08 11

Nye spirer på vej

Så har BørneteaterSammenslutningen (BTS) og Odsherred Teaterskole udvalgt de otte skrivetekugler til Dramatiker Væksthus 2003, der er støttet af Teaterrådet og en efterfølger til BTS's succesrige væksthusprojekt, der har sendt en halv snes velskrevende dramatikere i omløb hos de danske børneteatre.

Til projektet blev udsendt 282 ansøgningsskemaer, der kom 68 retur - og blandt disse er udpeget følgende otte til de kommende 2 1/2 års projektuddannelse:

- Rikke Amby, 27 år, uddannet dukkemager fra Thy Teater
- Jacob Melander, 36 år, BA i litteratur, musiker
- Ulrikka Strandbygaard, 37 år, forfatter
- Mia Johanne Olsen, 18 år, kassedame i Netto
- Linda Klein, 33 år, forfatter og cand. mag. i engelsk og dramaturgi
- Lasse Bo handberg, 31 år, forventet cand.mag. i dansk og filosofi
- Majbrit Christensen, skuespiller, bl.a. Teatret Reflektion
- Christina Mauer, 24 år, journalist, kunsthistorie, drama og litteratur